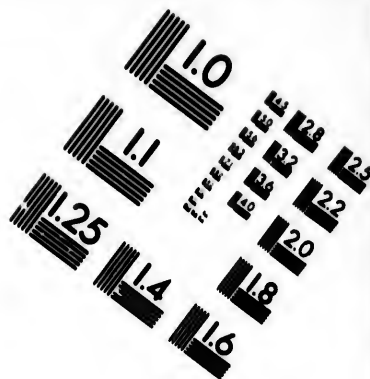
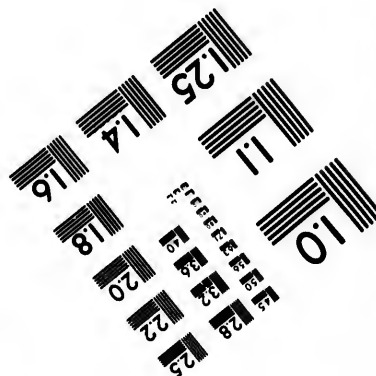
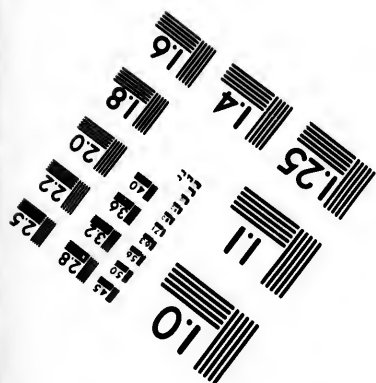

A resolution test chart featuring various patterns of horizontal and vertical lines of increasing frequency. Each pattern is accompanied by a numerical value indicating its resolution. The values include 1.0, 1.1, 1.25, 1.4, 1.6, 1.8, 2.0, 2.2, 2.5, 2.8, 3.2, 3.6, 4.0, 4.5, 5.0, 5.6, 6.3, 7.1, 8.0, 9.0, 10, 11.2, 12.5, 14, 16, 18, 20, 22.5, 25, 28, 32, 36, 40, 45, 50, 56, 63, 71, 80, 90, 100, 112, 125, 140, 160, 180, 200, 225, 250, 280, 320, 360, 400, 450, 500, 560, 630, 710, 800, 900, 1000, 1120, 1250, 1400, 1600, 1800, 2000, 2250, 2500, 2800, 3200, 3600, 4000, 4500, 5000, 5600, 6300, 7100, 8000, 9000, 10000.

6"

Photographic Sciences Corporation

**23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503**

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1987

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

- ☐ Coloured covers/
Couverture de couleur
- ☐ Covers damaged/
Couverture endommagée
- ☐ Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- ☐ Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- ☐ Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- ☐ Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- ☐ Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- ☐ Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- ☐ Tight binding may cause shadows or distortion
along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la
distorsion le long de la marge intérieure
- ☐ Blank leaves added during restoration may
appear within the text. Whenever possible, these
have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées
lors d'une restauration apparaissent dans le texte,
mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont
pas été filmées.
- ☐ Additional comments:/
Commentaires supplémentaires:

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire
qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails
de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du
point de vue bibliographique, qui peuvent modifier
une image reproduite, ou qui peuvent exiger une
modification dans la méthode normale de filmage
sont indiqués ci-dessous.

- ☐ Coloured pages/
Pages de couleur
- ☐ Pages damaged/
Pages endommagées
- ☐ Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
- ☒ Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
- ☐ Pages detached/
Pages détachées
- ☒ Showthrough/
Transparence
- ☒ Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
- ☐ Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
- ☐ Only edition available/
Seule édition disponible
- ☐ Pages wholly or partially obscured by errata
slips, tissues, etc., have been refilmed to
ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement
obscuries par un feuillet d'errata, une pelure,
etc., ont été filmées à nouveau de façon à
obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	12X	14X	16X	18X	20X	22X	24X	26X	28X	30X	32X
			✓								

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

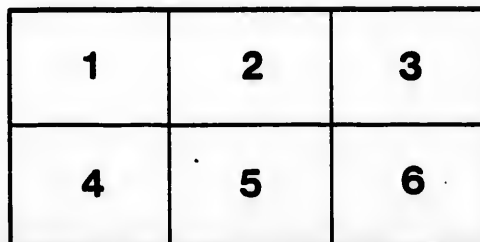
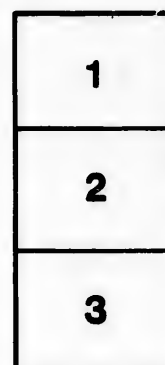
McLennan Library
McGill University
Montreal

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol ➡ (meaning "CONTINUED"), or the symbol ▼ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

McLennan Library
McGill University
Montreal

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole ➡ signifie "A SUIVRE", le symbole ▼ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

Ch

Ch

PSAUTIER
DE
DAVID, 492

PRÉCÉDÉ D'UNE

Méthode Courte et Facile

POUR BIEN APPRENDRE A LIRE LE

LATIN,

ET DES

PRIÈRES DURANT LA MESSE,

ET DES

Cantiques pour tous les jours de la semaine, et des

Hymnes qui se chantent dans les différents

temps de l'année.

L. Gagné, f. de

MONTREAL:

Chez E. R. Fabre & Cie., Libraires,
VIS-A-VIS LA PRISON.

.....
1884.

235

12/
36

DES PRESSES DE
LUDGER DUVERNAY,
IMPRIMERIE DE LA MINERVE,

No. 29, Rue Saint-Paul.

qui
ces
de l
L
elles
L
t, v,
ne f
bi, b
29
le so
mote
signe
ferm
Enfin
en a
distin
pelle
dans
M
nonch
19
pronc
Ainsi
un ac

MÉTHODE

COURTE ET FACILE

POUR BIEN APPRENDRE A LIRE

LE LATIN, &c.

SAVOIR bien lire le Latin, c'est prononcer, les syllabes et les mots de cette langue suivant les règles qui lui sont propres. Avant d'entrer dans le détail de ces règles, il faut remarquer ce qui suit :

1°.—En Latin comme en Français il y a deux sortes de lettres, les voyelles et les consonnes.

Les voyelles sont *a, e, i, o, u, y*. On les appelle voyelles, parce que seules, elles forment un son, une voix.

Les consonnes sont *b, c, d, f, g, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z*. Ces lettres s'appellent consonnes, parce qu'elles ne forment un son qu'avec le secours des voyelles : *ba, be, bi, bo, bu; ca, ce, ci, co, cu, &c.*

2°.—Il y a en Français trois sortes d'*e* ; l'*e* muet dont le son est sourd et peu sensible, comme à la fin de ces mots *monde, prudence*. L'*e* fermé sur lequel on met ce signe (') qu'on appelle accent aigu. Cet *e* se nomme *e* fermé, parce qu'on le prononce, la bouche presque fermée. Enfin l'*e* ouvert, ainsi nommé, parce qu'on le prononce en appuyant dessus et en desserrant les dents. On le distingue par ce signe (') qu'on met dessus, et qu'on appelle accent grave. Ainsi dans *bonté* *e* est un *e* fermé, et dans *procès* *e* est un *e* ouvert.

Maintenant entrons dans le détail des règles de la prononciation du Latin.

1°.—Il n'y a point d'*e* muet en Latin; tous les *e* se prononcent comme s'il y avait un accent aigu dessus.—Ainsi *Deus meus* doivent se prononcer comme s'il y avait un accent aigu sur l'*e* : *Déus méus*.

2°.—On appelle diphthongue l'union de deux ou plusieurs voyelles qui ne forment qu'un son. Ainsi *œ*, *æ* sont des diphthongues ainsi que *œu*, *eu*, *ua*, *ue*, *ui* dans certains mots. Mais comment reconnaître ces diphthongues ? Voici les règles à suivre.

1°.—Les diphthongues *œ*, *æ* sont faciles à reconnaître ; il suffit de les voir ; et pour savoir les prononcer, c'est assez de dire que partout où se trouvent *œ*, *æ*, ils se prononcent comme l'*e* fermé en Français dans *bonté*. Ainsi *œuis*, *pœna* se prononcent comme s'ils étaient écrits *cœuté*, *pœna*.

2°.—Lorsque dans le même mot *a* est immédiatement suivi de *u* et d'une consonne, alors *œu* fait diphthongue et se prononce comme *œu* dans les mots français *fraude*, *cause*, ou comme *o* avec l'accent circonflexe dans le mot français *côte*. Ainsi *gau* dans *gaudere* se prononce comme *gau* dans le mot français *gaucherie*, *œu* dans *œfferre* comme dans le mot français *aigreur*, *lau* dans *laudare* comme *lau* dans le mot français *laudes* ; ou encore ces mots se prononcent comme s'ils étaient écrits de la sorte : *gœdere*, *œfferre*, *lœdare*.

Mais si après *u* il n'y a point de consonne et qu'il se trouve à la fin d'un mot, *u* alors se prononce séparément de *a* comme s'il y avait un tréma dessus, ainsi qu'il y en a un sur *u* dans le mot français *ambiguïté* qu'on prononce ainsi : *am-bi-gu-i-té*, faisant entendre cinq syllabes, et non pas *am-bi-gui-té*, comme si ce mot n'avait que quatre syllabes. Ainsi *u*, dans le mot Latin *Ragu* doit se prononcer séparément de l'*a* qui le précède : *Ra-gu-u*, faisant entendre trois sons ou trois syllabes, et non pas *Ragu*, comme s'il n'y avait en ce mot que deux syllabes. Pareillement *u* suivi d'une consonne à la fin du mot se prononce séparément de *a* qui le précède, et se joint à la consonne qui le suit : *Archela-us*, *Vincula-um*. On excepte de cette règle *fraus*, *laus*, *glauz*, *aut*, *haut*, *haud* où *œu* quelque suivi d'une consonne finale fait diphthongue.

3°.—Lorsque dans le même mot *e* est immédiatement suivi de *u*, et d'une ou deux syllabes, *œu* fait alors diphthongue et se prononce comme *œu* dans les mots français

fou, lieu. Ainsi dans les mots Latins *Euphrates, leuca, euge*, *eu* est diphthongue, et l'on doit prononcer ces mots de la sorte : *Eu-phra-tes, leu-ca, eu-ge*, et non pas *E-u-phra-tes, le-u-ca, e-u-ge*. Dans les monosyllabes *heu, heus, ceu, seu*, et dans *cheu*, *eu* suit la même règle.— Partout ailleurs *e* se prononce séparément de l'*u* qui le suit. Ainsi l'on doit dire : *De-us, ur-cé-us*, et non pas *Deus, ur-ceus*.

4°.—Lorsque *g* précédé d'une consonne est suivi de *ua, ue, ui* dans le même mot, *gua, gue, gui* sont diphthongues : *gua* se prononce comme dans le nom propre de l'île qu'on appelle *Guadeloupe* ; *gui* comme dans le mot français *éguille*, et *gue* comme dans le nom propre du royaume de *Zanguébar*.

Ainsi l'on prononce :—

<i>gua</i>	} dans {	<i>lingua</i>	} comme {	<i>gua</i>	} dans {	<i>Guadeloupe</i>
<i>gue</i>		<i>pinguedo</i>		<i>gue</i>		<i>Zanguébar</i>
<i>gui</i>		<i>bilinguis</i>		<i>gui</i>		<i>éguille</i>

Mais *guo* se prononce comme s'il y avait seulement *go* ; lorsque devant il y a une consonne et qu'après il y a un *r* seul ou suivi de quelque voyelle. Ainsi *languor, languores* se prononce comme s'ils étaient écrits *langor, langores*.

Mais lorsque *gu* est précédé d'une voyelle, jamais il ne fait diphthongue avec la voyelle simple ou double qui le suit. Ainsi *a, æ, e, i, o*, ne font point diphthongue avec *gu* dans *exigua, exigua, exigue, exigui, exiguo* ; mais ils se doivent prononcer séparément de *gu* : *exigu-a, exigu-u, exigu-e, exigu-i, exigu-o*.

La même règle a lieu, lorsque *gu* est précédé de la consonne *r* ou suivi de *erunt*. Ainsi l'on doit dire *ar-gu-i-mus, lan-gu-e-runt, &c.*

5°.—Dans les mots où *g* est suivi de *n*, *n*, il se prononce comme dans les mots français *augmenter, augmentation*. Ainsi le *g* doit être senti dans la prononciation de *cognitus, figmentum*.

6°.—A la fin des mots, *d, t* se prononcent comme s'ils étaient suivis d'*ua* *e* muet. Ainsi dans les exemples suivants en prononce :—

ad ed id od ud	dans	Jed Lamed David aliqued alud	comme	ade ède ide ode ude	dans	salade remède humide mode rude
at et it ot ut ant ent int unt	dans	amet tonet legit aliquet siout legent legent legerint legunt	comme	ate ête ite ote ute ante inte into onte	dans	patate comète guérîte compote brute constante pinte pinte coute

7°. A la fin des mots *s* précédé de *a, e, i, o, u, y*, se prononce *ase*. Ainsi l'on prononce—

as es is ys os us	dans	palmas vulpes civis atys ventos corvus	comme	asse esse isse isse osse usse	dans	classe messe écervisse écervisse fosse prusse
----------------------------------	------	---	-------	--	------	--

Mais *s* précédé de *an, en, on, er, or, ur*, se prononce comme *es*. Ainsi l'on prononce—

ans ens ons ers urs	dans	amens prudens insons camers tiburs	comme	ance ince once erces urces	dans	balance province annonce commerce curce
---------------------------------	------	--	-------	--	------	---

Dans les mots où *s* est précédé de *ep, yp, op, irp, urb*, il se prononce aussi *es*. Ainsi *princeps, gryps, inops, stirps, urbs* se prononcent comme s'ils étaient écrits *prin-
cepes, grypees, inopee, stirpee, urbee*.

8°. A la fin des mots, *m, n* précédés de *a, e, i, o, u*, se prononcent comme s'il y avait un *e* muet après. Ainsi l'on prononce—

am		vitam		ame		madame
em		vulpem		ême		deuxième
im		passim		ime		maxime
om		Melchom		ome		Rome
um	dans	campum	comme	otte	dans	Rome
an		forissem		ane		sontens
en		lumen		ône		énargumens
in		deip		ine		farine
on		aaron		one		Babylone
un		nun		une		lune

Dans le même mot lorsque un est précédé de *a, h, n, t*, et suivi de *e* seul ou de *e* suivi de quelque voyelle ou syllable, il se prononce comme un dans le mot français *chacun*. Ainsi on prononce *incunctanter*, *hunc*, *nunc*, *tunc*, &c. et non pas *inconctanter*, *honc*, *none*, *tonc* &c. Pareillement un dans le même mot suivi de *n* avec quelque voyelle ou syllable, se prononce un et non pas on : *Hunnas*, *grunivitus* et non *Honnus*, *gronivitus*.

9°. Dans le même mot *im*, *in* suivis d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononcent de la même manière que dans les mots français *importance*, *intendance*. Mais *im*, *in* suivis dans le même mot de *m*, *n* se prononcent comme dans les mots français *immensité*, *hymne*, *innombrable*, *innovation*.

10°. Lorsque *am*, *em*, *an*, *en* sont suivis dans le même mot de *m*, *n*, *r*, ils se prononcent de la même manière que s'ils étaient à la fin d'un mot. Ainsi *Ammon*, *Mammon*, *Emmanuel*, *annon*, *Ennodius* doivent se prononcer comme s'ils étaient écrits *Amemon*, *Mamemon*, *Emmanuel*, *anenon*, *Enenodius*; ou bien encore *am* se prononce comme dans le mot français *amitié*, *em* comme dans le mot français *dilemme*, *an* comme dans le mot français *anniversaire*, et *en* comme dans le mot français *ennemi*.

Mais *am*, *um* suivis dans le même mot d'une consonne autre que *m*, *n*, *r*, se prononcent comme dans les mots français *champ*, *ombre*: *campus*, *umbra*: mais *Amramides*, *alumnus*, &c.

11°. En latin *en* non suivi de *n* se prononce *in* comme dans le mot français *sapin*. Ainsi *potentatus* se prononce

comme s'il était écrit *potinatus*. Pareillement on suit dans le même mot d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononce comme *m* dans le mot français *impolitesse*. Ainsi *tempus* doit se prononcer comme s'il était écrit *timpus*. Cependant *em*, *am*, *um*, conservent leur prononciation dans les mots composés : *unumquodque* et non *unonquingue*.

12°. *C* en latin se prononce comme *k*. On dit *Melchisedec* comme s'il était écrit *Melkisedec*.

13°. En latin comme en français *s* entre deux voyelles dans le même mot se prononce comme *z* : *misit* comme s'il y avait *z*, *misit*. Mais *s* précédé d'une consonne et suivi d'une voyelle dans le même mot conserve sa prononciation : *mensis* et non *menzis*. Quoique précédé d'une voyelle, *s* conserve aussi sa prononciation dans *praesigno*, *praesignifles*, *praesignis*, *praesolidus*, *praesulans*, *desudare*, *praesulatus*, *praesulatus*, *praesulatus*, *praesulare*, *resocer*, *proocerus*, *praesicio*, *desocerare*, *resocerare*, *resocerare*, *antesignatus*, *desutius*, *desuocare*, *desomnis*, &c. Mais *s* précédé de *tr* dans le même mot se prononce *z* : *transitus*, comme s'il y avait *transitus*.

14°. Lorsque dans le même mot *t* est précédé d'une consonne ou d'une voyelle et suivi de *ia*, *is*, *ti*, *io*, *is*, il se prononce *c* comme en français dans les mots *patience*, *abbatial*, *minutie*, *action*, &c. Ainsi dans les mots latins suivans, *t* doit se prononcer *c* : *potentia*, *gluties*, *potentia*, *potentius*, *contantio*.

Cependant *t* précédé de *a*, *e* ou suivi de *ti* avec une autre voyelle ou syllabe conserve sa prononciation comme en français *mictis*, *partis*, *opathis*, et non pas *diuio*, *pacio*, *opacis*.

15°. Dans *circum* *um* se prononce *em* partout où il se trouve : *circumdare* et non pas *circondare*.

16°. *Q*u suivi dans le même mot de *a*, *e*, *i*, *o*, se prononce—

qua	} dans {	aliqua	} comme {	qua	} dans {	quadrapède
que		quodque		qué		Quadrimestre
qui		aliquis		qui		quatrième
quo		aliquo		que		quotidien

17°. Quand dans le même mot il est précédé d'une ou de deux voyelles et suivi d'une voyelle, il se prononce séparément de la voyelle qui le suit. Exemple : ma-mi, a-mi, e-mi, i-mi, o-mi, u-mi, et non pas ma-mi, a-mi, e-mi, i-mi, o-mi, u-mi.

18°. A la fin des mots il se prononce comme s'il y avait un e muet après. Ainsi caput, fortis, feminis se prononcent comme s'ils étaient écrits capute, forte, feminis.

19°. A la fin des mots r et s font toujours sentir comme on le fait sentir dans la fin du mot français *amer* ; *glorieux*. Ainsi dans *color*, *degrer* on doit de même faire sentir r.

Exercices pour servir d'exercices sur les règles qu'on vient de développer.

Monasterio Ierusalem apud Pharaon castra metatorum.

1. Quam cunctis Iudaeorum multitudo pervenisset ad locum qui nunc erat Pharaon, à Moyse minores extiterunt Ioseph, Elies Nun, cum hisque viris qui terram explorarent quam Ipsi promiserant Dominus. Reversi explorantes regionem eam dixerunt à viris adeo fructus esse piscosum ut illam obtinere nunquam possent. Qui cum audissent multitudo, murmuraverunt omnes contra Moysen et Aaron, dicentes: Utinam mortui fuissetis in Aegypto. Revertamur in Aegyptum; potius enim est nobis illuc in regionem redire quam hic perire. Quibus auditis, Moyses et Aaron prostrati ceciderunt in terram coram multitudine filiorum Israel.

2. At vero Ioseph, Elies Nun, et Galeb quocumque locum traverat terram, ceciderunt vestimenta sua atque dixerunt cunctorum Ierusalem multitudo: Nolite rebelles esse adversus Dominum Deum vestrum; si eadem propitius nobis fuerit Dominus Deus, hanc poterimus obtinere terram. No timeatis huius regionis populos de quibus loquuntur utpote gigantes; quia sicut panem, ita possunt esse devorare. Recedit ab illis omne metum; Dominus nobiscum est; nolite itaque metum.

3. Non tamen tacuit vociferantem turba; cuiusque clamaret atque lapidibus vellet ducem Dominum illum opprimere.

mare, apparuit gloria Domini Dei super tantam fœderis cunctis filiis Israel. Tuncque dixit Dominus ad Moysen: Usquequò detrahet mihi populus iste? Quousque non erudent mihi? Fœriam igitur illos atque perentiam pestilentia; tu autem servaberis, erisque princeps super gentem magnam atque fortiozem quàm hæc est.

4. Ne, queso, Domine Deus meus, ait Moyses, rebelles istos perentias; eorum enim internecionem audient Ægyptii de quorum medio eduxisti, dicentque quòd occideris tantam multitudinem quasi unum hominem, quia non poteras introducere in terram eam quam eorum patribus ipsisque promiseras te daturum esse aliquandò.— Domine, qui es patiens, auferens iniquitatem et scelera, nullamque innoxium derelinquens, dimitte, queso, peccatum hoc lingue eorum secundum magnam propitiationem tuam. Dimisi, inquit Dominus Deus; attamen omnium hominum qui per decem vias non obedierunt voci meæ, cadavera jacebunt mortua in hac solitudine, sed antea vagi eritis quadraginta annos in deserto; vivet autem Caleb, et Josue, filius Nun, qui ambo terram circueverunt, et illi non detraxerunt. Hæc à me cogita cùm rebellibus.

5. Quoniam petivistis mori in deserto, ait Moyses congregatis Israelitis, omnium vestrum jacebunt hæc cadavera: indigni estis qui terram intretis promissam. Filii verò vestri cum Caleb et Josue introibunt, eam nec eos prohibere poterunt Amalecites ac Chananeus quos reformidatis. Quibus auditis, visus est cunctis populus moriens atque lugens; dei lûx ipsi non erat jucunda; sons ejus conscientia semper eum arguebat. Parati sumus ascendere ad locum seu terram quam promissit nobis Dominus, una vox hæc eripit lugentium atque poenitentium. Nolite hinc transire ad locum seu terram promissam, ait iis Moyses; Dominus enim non erit vobis propitius: Amalecites et Chananeus sunt ante vos; contractis eorum gladio in pœnam inobedientia vestra. Verumtamen viribus suis fidentes accederunt. Descenditque Amalecites atque Chananeus, qui habitabat in monte, percussitque persecutus est eos: pugna non cessit in prosperam, sicut dixerat antea Moyses,

PRIÈRES DURANT

LA

MESSE.

En entrant dans l'Eglise.

QUE ce lieu est terrible, et vénérable! C'est ici la maison de Dieu, et la porte du Ciel.

Faites, Seigneur, que je sois dans le respect, et que je tremble à la vue de votre sanctuaire.

En prenant de l'Eau bénite, il faut faire le signe de la Croix, et dire :

Mon Dieu, répandez en moi l'eau de votre grâce, pour me purifier de plus en plus, afin que les adorations que je viens vous présenter, vous soient agréables.

Avant que la Messe soit commencée.

Je viens, ô mon Dieu ! pour assister au saint Sacrifice ; donnez-moi votre grâce afin que j'y assiste avec confiance, avec foi vive, un amour ardent, et une humilité profonde.

Lorsque le Prêtre est au bas de l'Autel.

J'ai péché, ô mon Dieu ! Je ne suis pas digne de lever les yeux au Ciel, ni de regarder votre autel pour vous adorer, mais que tous les Saints vous prient pour moi ! — Je vous demande grâce, ô mon Dieu tout-puissant ! faites-moi miséricorde, et m'accordez le pardon de mes péchés, par Jésus-Christ notre Seigneur.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.

**r. Ad Deum qui lætificat
juventutem meam.**

Judica me, Deus, et dis-
cerne causam meam de
gente non sancta: ab homi-
ne iniquo et doloso erue me.

**r. Quia tu es, Deus, for-
titudo mea: quare me re-
pulist? et quare tristis in-
cedo, dum affligit me in-
imicus?**

Emitte lucem tuam et
veritatem tuam: ipsa me
deduxerunt et adduxerunt
in montem sanctum tuum
et in tabernacula tua.

**r. Et introibo ad altare
Dei, ad Deum qui lætificat
juventutem meam.**

**r. Quare tibi in exultatione,
Deus, Deus meus: quare
tristis es, anima mea, et
quare conturbas me?**

**r. Spera in Deo quoniam
adhuc confitebor illi: salu-
tare vultus mei, et Deus
meus.**

Gloria Patri, &c.

**Je m'approcherai de l'au-
tel de Dieu.**

**r. Du Dieu qui remplit
ma jeunesse de joie.**

Juger-moi, mon Dieu, et
ne me traitez pas, comme
vous traitez les impies:—
délivrez-moi de l'homme
injuste et trompeur.

**r. Car, c'est vous, mon
Dieu, qui êtes ma force:—
pourquoi vous éloignez-
vous de moi? et pourquoi
me laissez-vous dans la
tristesse, sous l'oppression
de mes ennemis.**

Répandez sur moi votre
lumière, et votre vérité:—
qu'elles me conduisent à
votre montagne sainte, et
qu'elles me fassent entrer
jusques dans votre sanc-
tuaire.

**r. Et je m'approcherai
de l'autel de Dieu, du Dieu
qui remplit ma jeunesse de
joie.**

Je chanterai vos louanges
sur la harpe, mon Seigneur,
et mon Dieu: pourquoi
vous affliger, ô mon âme,
et me jeter dans le trouble?

**r. Espérez en Dieu, car
je le louerai encore: c'est
lui qui est mon Sauveur, et
mon Dieu.**

Gloire au Père, &c.

Amen.
procherais de l'au-

qui remplit
joie.

mon Dieu, et
pas, comme

impies :—
e Phomme
sur.

vous, mon
sa force :—

éloigner—
t pourqu'il

dans la
oppresser

moi votre
vérité :—

duisent à
sainte, et

ent entier
tre sanc-

procherais
du Dieu

unesse de

louanges
Seigneur,

pourquoi
on âme,

trouble ?
Dieu, car

e : c'est
veur, et

tc.

R. Aujourd'hui, et tou-
jours, et dans tous les si-
cles, comme dès le com-
mencement, et dans toute
l'éternité. Ainsi soit-il.

Je m'approche de l'au-
tel de Dieu.

R. Du Dieu qui remplit
ma jeunesse de joie.

Notre secours est dans le
nom du Seigneur.

R. Qui a fait le ciel et la
terre.

après le Confiteur du Prêtre, les choristes répondent :

Que Dieu tout-puissant ait
pitié de vous; et qu'après
vous avoir pardonné vos
péchés, il vous conduise à
la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Je confesse à Dieu, tout-
puissant, à la bienheu-
reuse Marie toujours Vier-
ge, à saint Michel Archange,
à saint Jean-Baptiste, aux
Apôtres, saint Pierre et
saint Paul, à tous les Saints,
et à vous, mon Père, que
j'ai beaucoup péché en pen-
sées, en paroles et en ac-
tions, par ma faute, par ma
faute, par ma très-grande
faute. C'est pourquoi je
supplie la bienheureuse,
Marie toujours Vierge, saint
Michel Archange, st. Jean-
Baptiste, les Apôtres saint

R. Dieu est la principie,
et nous, et toujours, et in
secula seculorum. Amen.

Introibo ad altara Dei.

R. Ad Deum qui beatificat
juventutem meam.

Adjutorium nostrum in
nomine Domini.

R. Qui fecit celum et ter-
ram.

Misereatur tui omnipotens
Deus, et, dimittis pecca-
tis tuis, perducet te ad
vitam eternam.

R. Amen.

Confitebor Deo omni-
potenti, beata Mari-
serper Virgini, beata Mi-
chaeli Archangelo, beato
Joanni Baptista, sanctis
Apostolis Petro et Paulo,
omnibus Sanctis, et tibi,
Pater, quia peccavi nimis
cogitatione, verbo et opere;
mea culpa, mea culpa, mea
maxima culpa. Ideo pre-
cor beatam Mariam semper
Virginem, beatum Micha-
elem Archangelum, beatum
Joannem Baptistam, sanctos
Apostolos Petrum et
Paulum, omnes Sanctos, et

tu, Pater, orare pro me, ad
Dominum Deum nostrum.

Pierre et saint Paul, tous
les Saints, et vous, mon
Père, de prier pour moi le
Seigneur notre Dieu.

Misereatur vestri omni-
potens Deus, et, dimittis
peccatis vestris, perducatur
vos ad vitam eternam.

R. Amen.

Indulgentiam, absolutio-
nem, et remissionem pecca-
torum nostrorum tribuat
nobis omnipotens, et mise-
ricors Dominus.

R. Amen.

Deus, tu conversus vivi-
ficabis nos ; R. Et plebs tua
laetabitur in te.

Ostende nobis, Domine,
misericordiam tuam ; R. Et
salutare tuum da nobis.

Domine, exaudi oratio-
nem meam ; R. Et clamor
meus ad te veniat.

Dominus vobiscum ; R.
Et cum spiritu tuo.

Quand le Prêtre est monté à l'Autel.

Père céleste qui êtes Dieu, ayez pitié de nous. Fils Ré-
dempteur du monde, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.
Esprit Saint, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.

Gloria in excelsis Deo,
et in terra pax homi-

Que Dieu tout-puissant
ait pitié de vous ; et, qu'a-
près vous avoir pardonné
vos péchés, il vous conduise
à la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Que le Seigneur tout-
puissant et miséricordieux,
nous accorde le pardon,
l'absolution et la rémission
de nos péchés.

R. Ainsi soit-il.

O Dieu, tournez vos re-
gards vers nous, et vous
nous donnerez une nouvelle
vie ; R. Et votre peuple se
réjouira en vous.

Seigneur, faites-nous sen-
tir les effets de votre miséri-
corde ; R. Et accordez-nous
le salut qui vient de vous.

Seigneur, daignez écou-
ter ma prière ; R. Et que
mes cris s'élèvent jusqu'à
vous.

Le Seigneur soit avec
vous ; R. Et avec votre es-
prit.

Gloria à Dieu dans le
ciel, et paix sur la

aul, tous
ous, mon
ur moi le
eu.

t-puissant
et, qu'a-
pardonné
conduise

ur tout-
cordieux,
pardon,
rémission

en vos re-
et vous
e nouvelle
peuple se

-nous sen-
tre miséri-
rdez-nous
le vous.

nez écou-
. Et que
nt jusqu'à

soit avec
e votre es-

Fils Ré-
é de nous.
us.

eu dans le
aix sur la

taire aux hommes de bonne
volonté. Nous vous louons.
Nous vous bénissons. Nous
vous adorons. Nous vous
glorifions. Nous vous ren-
dons grâce dans la vue de
votre gloire infinie. Sei-
gneur Dieu, Roi du ciel ;
Dieu père tout-puissant,
Seigneur Jésus-Christ, Fils
unique de Dieu. Agneau
de Dieu. Fils du Père.—
Vous qui effacez les péchés
du monde, ayez pitié de
nous. Vous qui effacez les
péchés du monde, recevez
notre prière. Vous qui êtes
assis à la droite du Père,
ayez pitié de nous. Car
vous seul, êtes Saint. Vous
seul, êtes Seigneur. Vous
seul, êtes très-haut, ô Jé-
sus-Christ. Avec le St.-
Esprit, dans la gloire de
Dieu le Père. Ainsi soit-il.

nibus bonæ voluntatē.—
Laudamus te. Benedi-
mus te. Adoramus te.—
Glorificamus te. Gratias
agimus tibi, propter ma-
gnam gloriam tuam. Do-
mine Deus, rex cœlestis,
Deus Pater omnipotens ;—
Domine Fili unigenite Jēsu
Christe.—Domine Deus,
Agnus Dei, Filius Patris.
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis. Qui tollis
peccata mundi, accipe de-
precationem nostram. Qui
sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis. Quoniam
tu solus, Sanctus. Tu so-
lus, Dominus. Tu solus,
altissimus, Jēsu Christe.—
Cum sancto Spiritu, in glo-
riā Dei Patris. Amen.

Pendant les Oraisons.

DIEU tout-puissant, faites-nous la grâce d'a-
voir l'esprit si fortement rempli de telles pen-
sées, que toutes nos paroles et nos actions ne
tendent qu'à vous plaire ; par Jésus-Christ notre
Seigneur.

A l'Épître.

O mon Dieu ! faites-moi la grâce d'aimer
votre sainte parole, d'en apprendre les vérités,
et d'en pratiquer les préceptes, dès mon enfance.

*Incipit ex Sermone
sancti Evangelii secun-
dum N.*

Gloria tibi, Domine.

*Commencement ou Suite
du saint Evangile selon
saint N.*

*Gloire soit à vous,
Seigneur.*

Pendant l'Evangile.

SEIGNEUR, bénissez mon esprit, ma bouche et mon cœur, de sorte que mes pensées, mes paroles et mes actions soient réglées par votre Evangile; et que je sois prêt à marcher dans la voie des Saints Commandemens qu'il contient.

A la fin de l'Evangile, on répond :

Lauda tibi, Christe.

Credo in unum Deum. Patrem omnipotentem, factorem cœli et terre, visibilium omnium, et invisibilium : Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia secula : Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui, propter nos homines, et propter nostram salutem, descendit de cœlis. Et incarnatus est de spiritu sancto ex Mariâ Virgine, et homo factus est. Crucifixus etiam, pro nobis sub Pontio Pilato : passus, et

Je crois en un seul Dieu : le Père tout-puissant, qui a fait le ciel et la terre, et toutes les choses visibles et invisibles ; Et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu : qui est né du Père, avant tous les siècles. Dieu de Dieu, lumière de lumière, vrai Dieu du vrai Dieu : Qui n'a pas été fait, mais engendré, consubstantiel au Père, par lequel toutes choses ont été faites. Qui est descendu des cieux, pour nous hommes misérables, et pour notre salut. Et a été incarné, en prenant chair de la Vierge Marie par l'opération du Saint-Esprit, et a été fait homme Qui

a
nou
qui
mis
est
jour
Qui
est
Père
veau
les v
dont
de fi
Je
qui
qui
edde
Qui
conjo
et la
les pr
Je
une
Apost
qu'il
la rém
j'atten
morts
venir.
O
moi v
temps
je vou
et cett
et agr

a été aussi crucifié pour nous, sous Ponce Pilate ; qui a souffert ; qui a été mis dans le sépulchre. Qui est résuscité, le troisième jour, selon les écritures. Qui est monté au Ciel ; qui est assis à la droite du Père : qui viendra de nouveau, plein de gloire, juger les vivans et les morts, et dont le règne n'aura point de fin.

Je crois au Saint-Esprit, qui est aussi Seigneur, et qui donne la vie : Qui procède du Père et du Fils : Qui est adoré et glorifié, conjointement avec le Père et le Fils : Qui a parlé par les prophètes.

Je crois l'Eglise qui est une sainte, Catholique et Apostolique. Je confesse qu'il y a un Baptême, pour la rémission des péchés ; et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. Ainsi soit-il.

sepulchro est. Et resurrexit, tertio die, secundum Scripturas. Et ascendit in celum ; sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est, cum gloria, judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum sanctum, Dominum, et vivificantem : Qui ex Patre Filioque procedit : Qui cum Patre et Filio, simul adoratur et conglorificatur : Qui locutus est per Prophetas.

Et unam, sanctam, Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum ; et expecto resurrectionem, mortuorum, et vitam venturi seculi.— Amen.

A l'Offrande.

O Dieu, qui dites dans votre parole : *Donnez-moi votre cœur* : je vous offre le mien, en même temps que le Prêtre vous offre ce pain et ce vin ; je vous offre aussi mon corps ; faites que ce corps et cette âme soient une hostie vivante, sainte, et agréable à vos yeux.

Lorsque le Prêtre se lave les doigts.

LAVEZ-MOI, Seigneur, dans le sang de l'agneau sans tache, pour effacer de mon corps, et de mon âme, les moindres taches de péché.

A l'Orate Fratres.

r. Suscipiat Dominus hoc sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesie sue sancte.

r. Que le Seigneur reçoive de vos mains ce sacrifice, pour l'honneur et la gloire de son nom, pour notre utilité particulière, et pour le bien de toute son église sainte.

A l'Oraison qu'on appelle Secrète.

LE Prêtre vous demande, ô mon Dieu, la sanctification des dons qu'il vous a offerts ; et moi, je vous demande ma propre sanctification, afin de vous offrir dignement ces dons, et de m'offrir moi-même avec eux à votre divine majesté ; par notre Seigneur Jésus-Christ votre Fils, qui étant Dieu, vit et règne avec vous, en l'unité du Saint-Esprit.

A la Préface.

Per omnia sæcula sæculorum. r. Amen.

Dominus vobiscum, r. Et cum spiritu tuo.

Sursum corda. r. Habemus ad Dominum.

Gratias agamus Domino Deo nostro. r. Dignum et iustum est.

Dans tous les siècles des siècles. r. Ainsi soit-il.

Le Seigneur soit avec vous. r. Et avec votre esprit.

Elevez vos cœurs. r. Nous les élevons vers le Seigneur.

Rendons grâces au Seigneur notre Dieu. r. Il est juste et raisonnable de le faire.

ble
et
en
sain
just
Seig
par
mén
hon
heur
maje
aux
fond

Sa
Seign
mées.
sont r
Hosann
au plu
Bén
au nor
sanna,
plus h

Mo
tous s
par vo
seigne
à qui
servez
faiteur

Oui, sans doute, il est bien juste et raisonnable, il n'y a rien pour nous de plus avantageux, et de plus salutaire, que de vous rendre grâces en tout temps et en tout lieu, Seigneur qui êtes saint; Père tout-puissant, Dieu éternel. Il est juste de vous glorifier par Jésus-Christ, Notre Seigneur, puisqu'il est le Grand Prêtre, qui, par le sacrifice dont nous allons renouveler la mémoire, a rendu les hommes capables de vous honorer. C'est par lui que tous les esprits bienheureux qui sont dans le Ciel, révèrent votre majesté. Permettez-nous de joindre nos voix aux leurs, et de dire comme eux avec un profond respect.

Saint, Saint, Saint est le Seigneur, le Dieu des armées. Le ciel et la terre sont remplis de votre gloire. Hosanna, salut et gloire, au plus haut des cieux.

Béni soit celui qui vient au nom du Seigneur. Hosanna, salut et gloire, au plus haut des cieux.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus, Deus sabaoth. Pleni sunt coeli et terra, gloria tua. Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Après le Sanctus.

Mon Dieu défendez votre Eglise, contre tous ses ennemis visibles et invisibles; conduisez par votre grace notre Saint Père le Pape, Monseigneur notre Evêque, et les autres Pasteurs à qui vous avez confié le soin des âmes. Conservez le Roi, bénissez mes parens, mes bienfaiteurs et mes amis, et particulièrement *tel et tel*.

Il faut penser ici aux personnes pour qui l'on est obligé de prier.

Avant la Consécration.

Nous vous prions, Seigneur, que, votre juste colère étant apaisée, vous receviez favorablement l'offrande que nous allons vous présenter. Donnez-nous la paix, pendant le reste de nos jours, et mettez-nous au nombre de vos élus.

A l'élévation de la Sainte Hostie.

Mon Seigneur et mon Dieu, Jésus fils de David; Christ, Fils du Dieu vivant, je vous adore: je crois fermement que vous êtes présent au saint Sacrement de l'autel. J'espère que vous me ferez miséricorde, et que vous me donnerez votre grâce, en cette vie, et votre gloire en l'autre. Faites-moi la grâce de vous aimer de tout mon cœur, et de plutôt mourir, que de vous offenser.

A l'élévation du Calice.

O précieux sang qui avez été répandu pour nous sur la Croix, je vous adore: je vous crois véritablement dans ce Calice; je suis prêt à répandre mon sang pour l'honneur de vous. Guérissez-moi, purifiez-moi, sanctifiez-moi.

Après l'Elévation.

FAITES-MOI la grâce, ô mon Dieu, de me souvenir toujours que ce corps sacré qui est maintenant présent sur l'autel, a été livré à la

mort; et que ce divin sang, qui est dans le précieux calice, a été répandu pour mon salut, afin que je vous serve toute ma vie, avec ardeur. Souvenez-vous aussi de cette mort, afin que vous me pardonniez mes péchés avec miséricorde.

Au memento pour les Morts.

SOUVENEZ-VOUS, Seigneur, de vos serviteurs, et de vos servantes, qui sont morts dans la foi, et qui dorment du sommeil de la paix, et particulièrement de tel et tel.

Il faut penser ici aux morts, pour qui l'on est obligé de prier.

PARDONNEZ-LEUR, ô mon Dieu, le reste de leurs péchés, et leur accordez votre saint Paradis, afin qu'ils se reposent parfaitement de leurs travaux et de leurs peines.

Au nobis quoque peccatoribus.

SEIGNEUR, ayez pitié de moi qui suis un misérable pécheur; et daignez, nonobstant, mon indignité, m'accorder un repos éternel avec tous vos Saints.

A la seconde élévation.

MON Dieu, recevez cette offrande du Corps, et du Sang de votre Fils, et rendez-moi participant de sa mort. Père céleste, avec lui, par lui, et en lui, vous appartient toute la gloire et la louange.

Per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

OREMUS.

Præceptis salutaribus moniti, et divinæ institutione formati, audemus dicere :

PATER noster qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo at. in terrâ : panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris ; et ne nos inducas in tentationem ; *R.* Sed libera nos à malo. — Amen.

Dans tous les siècles des siècles. *R.* Ainsi soit-il.

PRIONS.

Etant avertis par le commandement salutaire de Jésus-Christ, et conduits par la leçon divine qu'il nous a laissée, nous osons dire :

NOTRE Père, qui êtes aux cieux : que votre nom soit sanctifié : que votre règne arrive : que votre volonté soit faite en la terre comme au ciel : donnez-nous aujourd'hui notre pain de chaque jour, et pardonnez-nous nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés : et ne nous laissez point succomber à la tentation ; *R.* Mais délivrez-nous du mal. Ainsi soit-il.

Après le Pater.

SEIGNEUR, délivrez-nous, par votre bonté, de tous les maux passés, présents et à venir ; et assistez-nous du secours de votre miséricorde, afin que nous ne soyons jamais esclaves du péché.

Per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Pax Domini sit semper vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Dans tous les siècles des siècles. *R.* Ainsi soit-il.

Que la paix du Seigneur soit avec vous. *R.* Et avec votre esprit.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, donnez-nous la paix,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

Au Domine non sum dignus.

SEIGNEUR, je ne mérite pas que vous entriez dans mon cœur ; mais vous pouvez me délivrer de mes iniquités : dites seulement une parole, et mon âme sera guérie.

O mon doux Jésus ! qui désirez si ardemment de vous unir à nous, je vous ouvre mon cœur, pour vous y recevoir comme mon Sauveur et mon Dieu.

Lorsque le Prêtre Communie.

QUEZ votre corps, ô mon divin rédempteur, et votre sang précieux purifient mon corps et mon âme ; qu'ils me fortifient et me nourrissent sur la terre jusqu'à ce que je sois rassasié de votre présence dans le ciel.

Après la Communion.

QUEZ rendrai-je au Seigneur, pour toutes les grâces qu'il m'a faites ? Je prendrai le calice du salut, et j'invoquerai son saint nom.

Aux dernières Oraisons.

MON Dieu, ne laissez pas rentrer dans mon âme le péché que vous y avez détruit par le baptême ; que J. C. mon Sauveur vive toujours en moi, et que je sente sa divine présence, en faisant des actions conformes à celles qu'il a faites, lorsqu'il était sur la terre.

Domineus vobiscum. r.
Et cum spiritu tuo.

Ita, Missa est, ou Beno-
dicamus Domino. r. Deo
gratias.

Le Seigneur soit avec
vous. r. Et avec votre
esprit.

Allez, la Messe est finie.
ou, Bénissons le Seigneur,
r. Rendons grâces à Dieu.

A la Bénédiction.

Que Dieu tout-puissant nous bénisse, le Père,
le Fils, et le Saint Esprit. Ainsi soit-il.

A l'Evangile selon St. Jean.

Dominus vobiscum. r.
Et cum spiritu tuo.

Initium sancti Evangelii
secundum Joannem.

r. Gloria tibi, Domine.

Le Seigneur soit avec vous.
r. Et avec votre esprit.

Commencement du saint
Evangile selon Saint Jean.

r. Gloire soit à vous,
Seigneur.

Jésus mon Sauveur, vous êtes Fils unique
de Dieu, et Dieu comme le Père et le Saint
Esprit. Cependant, pour nous sauver, vous
êtes venu au monde, vous avez souffert la mort,
vous vous rendez présent sur le Saint Autel.
O que vous nous aimez parfaitement ! faites-moi
là grace de vous aimer de tout mon cœur, et de
vous servir tous les jours de ma vie.

Oraison après la Messe.

SEIGNEUR Jésus, qui avez dit : Laissez venir à moi les
enfants ; je suis venu aujourd'hui, près de votre saint au-
tel, où je savais que vous vouliez venir, et j'ai eu la con-
solation de vous y voir. Que je ne m'en retourne pas, ô
mon Dieu, sans ressentir les effets de votre sainte béné-
diction. Renvoyez maintenant votre serviteur en paix,
puisque mes yeux ont vu mon Sauveur. Bénissez-moi de
telle sorte que, pendant les jours de ma jeunesse, et pen-
dant tout le cours de ma vie, je me souviene de vous qui
êtes mon Créateur et mon Rédempteur ; et que je prenne
bien garde de ne vous offenser jamais, ô Jésus mon Sau-
veur, qui êtes aussi mon Dieu

Psautier de David.

Psautre 1.

BEATUS vir qui non abiit in consilio impiorum, et in viâ peccatorum non stetit, * et in cathedrâ pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur, die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo ;

Et folium ejus non defluet, * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum, * et iter impiorum peribit.

Psautre 2.

QUARE fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terræ, et principes conveniunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et proiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu; ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite, * erudimini, qui judicatis terram:

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore:

Apprehendite disciplinam, nequandò irascatur Dominus, * et pereatis de viâ justî.

Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum; * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge, Domine: salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causâ, * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Psaulne 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ, * in tribulatione dilatâsti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filli hominum, usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium.

Et scitote quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungi-
mini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino: * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultûs tui, Domine; * dedisti lætitiâ in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, * et requiescam.

Quoniam tu, Domine, * singulariter in spe constituisti me.

Psalmus 5.

VERBA mea auribus percipe, Domine; * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine, * manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, et videbo; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem, * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum, abominabitur Dominus; * Ego autem, in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam; * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in iustitiâ tuâ, * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo, viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolosè agebant: * judica illos, Deus.

Decidant à cogitationibus suis: secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen
tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ cor-
nasti nos.

Psaume 6.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me:
* neque in irâ tuâ corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus
sum: * sana me, Domine, quoniam conturbata
sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè, * sed tu,
Domine, usquequò?

Convertere, Domine, et eripe animam meam:
* salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memòr sit tui:
* in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas
noctes lectum meum, * lacrymis meis stratum
meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus; * inve-
teravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me, omnes qui operamini iniqui-
tatem, * quoniam exaudivit Dominus vocem
fletûs mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam;
* Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes
inimici mei; * convertantur et erubescant valdè
velociter.

Psaume 7.

DOMINE Deus meus, in te speravi, * sal-
vum me fac ex omnibus persequentibus
me, et libera me.

Nequandò rapiat ut leo animam meam, * dùm
non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus, si feci istud, * si est
iniquitas in manibus meis ;

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam
meritò ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et com-
prehendat, et conculcet in terrâ vitam meam,
* et gloriam meam in pulverem deducat.

Exsurge, Domine, in irâ tuâ, * et exaltare
in finibus inimicorum meorum.

Et exsurge, Domine Deus meus, * in præ-
cepto quod mandâsti.

Et synagoga populorum circumdabit te ; et
propter hanc in altum ingredi.

Dominus judicat populos. Judica me, Do-
mine, secundum justitiam meam, * et secundum
innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum ; et diriges
justum, * scrutans corda et renes, Deus,

Justum adjutorium meum à Domino, * qui
salvos facit rectos corde.

Psaume 8.

DEUS, judex justus, fortis et patiens ; *
numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibra-
bit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis : * sagittas suas
ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam : * concepit dolorem,
et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : et incidit in
foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : * et in
verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus,
* et psallam nomini Domini altissimi.

Psalmus 9.

DOMINE Dominus noster, * quàm admira-
bile est nomen tuum in universâ terrâ !

Quoniam elevata est magnificentia tua * super
cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti lau-
dem propter inimicos tuos ; * ut destruas inimi-
cum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum
tuorum, * lunam et stellas, quæ tu fundâsti.

Quid est homo, quòd memòr es ejus ; * aut
filius hominis, quoniam visitas eum !

Minuisti eum paulò-minus ab Angelis ; gloriâ
et honore coronâsti eum, * et constituisti eum
super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et
boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * quí peram-
bulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile
est nomen tuum in universâ terrâ.

Psauze 10.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo, * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te : * psallam nomini tuo, Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum, * infirmabuntur et peribunt à facie tuâ.

Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam : * sedisti super thronum, qui iudicas iustitiam.

Incrépâsti gentes, et periit impius : * nomen eorum delesti in æternum, et in seculum seculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem ; * et civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu, * et Dominus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum, * et ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitiâ.

Et factus est Dominus refugium pauperum, * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum ; * quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

Psallite Domino qui habitat in Sion : * annuntiate inter gentes studia ejus.

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est, * non est oblitus clamorem pauperum.

MISERERE mei, Domine : * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt gentes
in interitu quem fecerunt:

In laqueo isto quem absconderunt, * compre-
hensus est pes eorum,

Cognoscetur Dominus judicia faciens, * in
operibus manuum suarum comprehensus est
peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes
gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis,
* patientia pauperum non peribit in finem.

Exsurge, Domine, non confortetur homo;
* judicentur gentes in conspectu tuo.

Constituë, Domine, Legislatorem super eos,
* ut sciant gentes quoniam homines sunt.

UT quid, Domine, recessisti longè, * despicias
in opportunitatibus, in tribulatione?

Dùm superbit impius, incenditur pauper:
* comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis ani-
mæ suæ, * et iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator; * secun-
dùm multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinatæ
sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia tua à facie ejus; * omnium
inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movebor à
generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est; et amari-
tudine, et dolo, * sub linguâ ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; * insidiatur in abscondito quasi leo in speluncâ suâ.

Insidiatur; ut rapiat pauperem, * rapere pauperem, dùm attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum, * inclinabit se, et cadet, cùm dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus: * avertit faciem suam, ne videat in sinem.

Exsurge, Domine Deus; exaltetur manus tua, * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requirer.

Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris et maligni: * quæretur peccatum illius, et non invenietur.

Dominus regnabit in æternum, et in seculum seculi: * peribitis, gentes, de terrâ illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus; * præparationem cordis eorum audivit auris tua:

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultrâ magnificare se homo super terram.

Psaume 11.

IN Domino confido: * quomodò dicitis animæ meæ: Transmiga in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intendunt arcum, paraverunt sagittas suas in phareirâ, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos; * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitiam dilexit, * æquitatem vidit vultus ejus.

Psaume 12.

SALVUM me fac, Domine, quoniam defecit sanctus, * quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum; * labia dolosa in corde et corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, * et linguam magniloquam;

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt; * quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum et gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari; * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta; * argentum que examinatum, probatum terre, purgatum septipium.

Tu, Domine, servabis nos, et custodies nos,
 * à generatione hâc in æternum.

In circuitu impij ambulant : * secundùm alti-
 tudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Psaume 13.

USQUEQUO, Domine, oblivisceris me in
 finem? * usquequò avertis faciem tuam
 à me?

Quamdiù ponam consilia in animâ meâ * do-
 lorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super
 me? * respice, et exaudi me, Domine Deus
 meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam
 in morte; nequandò dicat inimicus meus : * Præ-
 valui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero ;
 * ego autem in misericordiâ tuâ speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo
 Domino qui bona tribuit mihi : * et psallam
 nomini Domini altissimi.

Psaume 14.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est
 Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in
 studiis suis : * non est qui faciat bonum, non est
 usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios homi-
 num, * ut videat si est intelligens, aut requirens
 Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolose agebant: venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in visceribus eorum, et viam pacis non cognoverunt: non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt: illic trepiderunt timore, ubi non erat timor, quoniam Dominus in generatione iusta est.

Consilium inopis confudistis, quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? cum averterit Dominus captivitatem plebis sue, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

Psalmus 15.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam;

Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua;

custodies nos,
eundem alti-
minum.

sceris me in
faciem tuam

mea * do-

meus super
omine Deus

obdormiam
neus: * Præ-

motus fuero;
eravi.

uo: cantabo
et psallam

* Non est

acti sunt in
um, non est

filios homi-
ut requirens

Nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Psalmus 16.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te.

Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ et calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; et enim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum: insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper; quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exul-

tavit lingua mea : insuper et caro mea requiescet in spe ;

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me liliæ cum vultu tuo : delectationes in dexterâ tuâ usque in finem.

Psalmus 17.

EXAUDI, Domine, justitiam meam : intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam ; non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat ; oculi tui videant æquitates.

Probâsti cor meum, et visitâsti nocte : igne me examinâsti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum ; propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis ; ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus : inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas ; qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me ; a facie impiorum qui me afflixerunt.

INIMICI mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluderunt: os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, et supplantam eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manûs tuæ.

Domine, à paucis de terrâ divide eos in vitam eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii; et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in iustitiâ apparebo conspectui tuo: satiabor, cum apparuerit gloria tua.

Psalmus 18.

DILIGAM te, Domine, fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Deus meus adjutor meus; et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meæ; et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum; et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me; præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum; et ad Deum meum clamavi,

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in iram ejus, et ignis à facie ejus exarsit; carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit coelos, et descendit; et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, et volavit: volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum; in circuitu ejus tabernaculum ejus; tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt; grando et carbones ignis.

Et intonuit de cælo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam; grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos; fulgura multiplicavit et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua, Domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

MISIT de summo (Dominus) et accepit me, et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

Prævenērunt me in die afflictionis meæ, et factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini, nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia iudicia ejus in conspectu meo; et justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo, et observabo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, et cum perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem saluum facies, et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, et in Deo meo transgrediar murum.

DEUS meus, impolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtute, et posuit
immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum,
et super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas, ad prælium, et po-
suisti, ut arcum æreum, brachia mea;

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ, et
dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem, et
disciplina tua ipsa me docebit.

Delatâsti gressus meos subtus me, et non
sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam
illos; et non convertar, donec deficient.

Confringam illos, nec poterunt stare; ca-
dent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum, et sup-
plantâsti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi deorsum, et
odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad
Dominum; nec exaudivit eos.

Et comminuam eos ut pulverem antè faciem
venti: ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi, et
constitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi servivit mihi; in
auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi: filii alieni in-
veterati sunt, et claudicaverunt à semetis suis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus:
et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi et subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: à viro iniquo eripies me.

Propterea cōfitebor tibi in nationibus. Domine; et nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam Christo suo David; et semini ejus usque in seculum.

Psalmus 19.

CELI enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum; et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currandam viam, à summo cœlo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscondat à calore ejus.

LEX Domini immaculata, convertens animas; testimonium Domini fidele sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda; præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in seculum
seculi; judicia Domini vera, justificata in seme-
tipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pre-
tiosum multum, et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea; in custo-
diendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda
me, et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immacu-
latus ero; et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei;
et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus, et redemptor meus.

Psalmus 20.

EXAUDIAT te Dominus, in die tribulatio-
nis; protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion
tuetur te.

Memor sit omnis sacrificii tui, et holocaustum
tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum, et omne
consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo; et in nomine
Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas; nunc
cognovi, quoniam salvum fecit Dominus Chris-
tum suum.

Exaudiet illum de coelo sancto suo; in po-
testabitur salus dexteræ ejus.

Be

Et in curribus, et hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt; nos autem intreximus et erecti sumus.

Domine, saluum fac regem; et exaudi nos in die quā invocaverimus te.

Psalmus 21.

DOMINE, in virtute tuā letabitur rex, et super salutem tuam exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, et voluntate labium ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, et tribuisti ei longitudinem dierum in seculum et in seculum seculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo; gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi, benificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino, et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Exercentur manus tuae omnibus iniuriis tuis, dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Fomes est ut cilicium ignis in tempore vultus tui; Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Prostratum eorum de terra perdes, et seminemini à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te malum, cogitave-
runt consilia quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam ponam eos deorsum, in reliquiis
tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua; cantabimus
et psallemus virtutes tuas.

Psalmus 22.

DEUS, Deus meus, respice in me; quare
me dereliquisti? longè à salute mea verba
delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exau-
dies; et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitus, laus Israël.

In te speraverunt patres nostri; speraverunt,
et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt; in te
speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo; oppro-
brium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me; locuti
sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum; salvum
faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre;
spes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus sum ex utero; de ventre
matris meæ Deus es tu.

DEUS meus, ne discesseris à me, quoniam
tribulatio proxima est, quoniam non est
qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues
obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, sicut leo
rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, et dispersa sunt ossa
mea.

Factum est cor meum tanquam cera liques-
cens, in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea; et lingua
mea adhesit faucibus meis, et in pulverem
mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi;
consilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos, dinu-
meraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt et inspexerunt me;
diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem
meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium
tuum à me, ad defensionem meam conspice.

Erue à frameâ, Deus, animam meam, et de
manu canis unicum meum.

Salva me ex ore leonis, et à cornibus unicor-
nium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis; in me-
dio ecclesiæ laudabo te.

QUI timetis Dominum, laudate eum; uni-
versum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël, quoniam non
sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me, et, cum ela-
marem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesiâ magnâ : vota
mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes et saturabuntur, et laudabunt
Dominum, qui requirunt eum ; vivent corda
eorum in seculum sæculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dominum
universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus universæ
familie gentium.

Quoniam Domini est regnum, et ipse domina-
bitur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pin-
gues terræ ; in conspectu ejus cadent omnes qui
descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, et semen meum
serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura ; et
annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui
nascetur, quem fecit Dominus.

Psalmus 23.

DOMINUS regit me ; et nihil mihi deerit ;
in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me ; animam
meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, propter
nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ
mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus, ipsa me consolata
sunt.

Parasti in conspectu me omensam; adversus
eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum; et calix
meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, omnibus
diebus vite mee.

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitu-
dinem dierum.

Psalmus 24.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis
terrarum et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, et super
flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? aut quis
stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde; qui non
accepit in vano animam suam, nec juravit in
dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, et
misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, quæren-
tium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras; et eleva-
mini portæ æternales; et introbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus fortis et
potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini
portæ æternales; et introbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum
ipse est Rex gloriæ.

A
N
ver
C
vac
V
mit
D
tu-e
R
et in
D
ne n
S
tu,
D
dabi
D
vias
U
requ
ejus.
P
pecc
Q
A
ejus
P
et ter

Psalmus 124.

AD te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irideant me iniuncti mei; etonim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundentur omnes iniqui agentes super vacuè.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tuâ, et doce me; quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui totâ die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quæ à seculo sunt.

Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam momento melitu, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus, propter hoc legem dabit delinquentibus in viâ.

Diriget mansuetos in iudicio; docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, requiruntibus testamentum ejus et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo, multum est enim.

QUIS est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in viâ quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum; et testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse
 evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei; quia unicus
 et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt:
 de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam et laborem meum;
 et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati
 sunt, et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me; non eru-
 bescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti abhæserunt mihi, quia
 sustinui te.

Libera, Deus, Israel, ex omnibus tribula-
 tionibus suis.

Psalmus 26.

JUDICA me, Domine, quoniam ego in inno-
 centiâ meâ ingressus sum; et in Domino
 sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me; ure renes
 meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua antè oculos meos
 est, et complacui in veritate tuâ.

Non sedi cum concilio vanitatis; et cum ini-
 qua gerentibus non introibo.

Odivi ecclesiam malignantium, et cum impiis
 non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas; et cir-
 cumdabo altare tuum, Domine.

Ut audiam vocem laudis: et enarrem uni-
 versa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tuæ; et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis. Deus, animam meam; et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt; dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia meâ ingressus sum; redime me et miserere mei.

Pes meus stetit in directo; in ecclesiis benedicam te, Domine.

Psalmus 27.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea; quem timebo.

Dominus protector vitæ meæ; à quo trepidabo.

Dum appropriant super me nocentes; ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei; ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistent adversum me castra non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram; ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo, et in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petrá exaltavit me, et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis, cantabo et psalmum dicam Domino.

EXAUDI, Domine, vocem meam quâ clamavi ad te, miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea, faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam à me, ne declines in irâ à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me; Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in viâ tuâ; et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me, quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini, in terrâ viventium.

Expecta Dominum, viriliter age, et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psalmus 28.

AD te, Domine, clamabo; Deus meus, ne sileas à me: nequandò taceas à me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ, dum oro ad te, dum extollo manus meas, ad templum sanctum tuum.

altavit caput

lo ejus hos-
mum dicam

am quâ cla-
audi me.

facies mea,

declines in

me, neque

a derelique-
me.

ia tuâ; et
er inimicos

antium me,
iniqui, et

viventium.
et confor-

meus, ne
e, et assi-

onis meæ,
meas, ad

Ne simul trahas me cum peccatoribus, et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis; redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus, destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus et protector meus: in ipso seperavit cor meum, et adjutus sum.

Et refluuit caro mea, et ex voluntate meâ confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ, et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hæreditati tuæ, et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Psaume 29.

AFFERTE Domino, filii Dei: afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam et honorem; afferte Domino gloriam nomini ejus; adorete Dominum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit, Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentiâ.

Vox Domini confringentis cedros, et confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani, et dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis, vox Domini concutientis desertum, et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revelabit condensa, et in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit, et sedebit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus 30.

EXALTA BO te, Domine; quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te: et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam; salvasti me à descendantibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus; et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; et vira in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, et ad matutinum lætitia.

Eg

rebor

Do

meo v

Av

contu

Ad

depre

Qu

in cor

Nu

tiabit

Au

minus

Con

concid

lætitia

Ut

Domini

IN

æ

In

eruas

Ea

refug

Q

tu,

trien

E

mih

mini in mag-

ros, et con-

ulum Libani,
icornium.

m ignis, vox
commovebit

et revelabit
dicent glo-

et sedebit

it, Dominus

iam susce-
ptos meos

et sanasti

m meam;

onfitemini

et vila in

ad matu-

Ego autem dixi in abundantia mea; non morbor in æternum.

Domine, in voluntate tua, præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me; et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo; et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei, Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi, concidisti saccum meum, et circumdediti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, Domine, Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Psalmus 31.

IN te, Domine, speravit, non confundar in æternum, in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem et in domum refugii, ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu, et propter nomen tuum deduces me et erue-
ries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi, quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum, redemisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates supervacuè, ego autem in Domino speravi,

Exultabo et lætabor in misericordiâ tuâ, quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici, statuisti in loco spatioso pedes meos.

MISERERE mei, Domine, quoniam tribulor, conturbatus est in irâ oculus meus, anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea, et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valdè, et timor notis meis.

Qui videbant me foràs fugerunt à me oblivioni datus sum tanquam mortuus à corde.

Factus sum tanquam vas perditum; quoniam audiavi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dùm convenirent simul adversum me, accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine; dixi Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, et à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum;

salvu
non

Er
muta

Q
in su

Q

Pe

filior
Ab

contu
Pr

dictio
Be

miser
Eg

proje
Id

clama
Di

niam
abun

Vi
omne

B

B
tum,

salvum me fac in misericordiâ tuâ; Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum; muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, in superbiâ et in abusione.

QUAM magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ; à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo, à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus; quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munitâ.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ, dùm clamarem ad te.

Diligite Dominum, omnes Sancti ejus, quoniam veritatem requirit Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

Psaume 32.

BEATI quorum remissæ sunt iniquitates; et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, interaverunt ossa mea, dum clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua, conversus sum in ærumnâ meâ, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci, et injustitiam meam non abscondi.

Dixi: confitebor adversum me injustitiam meam Domino; et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hâc orabit ad te omnis Sanctus, in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione quæ circumdedit me, exultatio mea, erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in viâ hâc quâ gradieris, firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus.

In chamo et fræno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate justi; et gloriamini omnes recti corde.

Psalmus 35.

EXULTATE justi in Domino, rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cytharâ; in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum, benè psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et judicium, misericordiâ Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt, et Spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris, ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra, ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt, ipse mandavit et creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium, reprobatur autem cogitationes populorum, et reprobatur consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet, cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

BEATA gens cujus est Dominus Deus ejus, populus quam elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus, vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo, respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eorum, qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem, et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem; in abundantia autem virtutis suae non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum; et in eis qui sperant super misericordia ejus.

Ut eruat à morte animas eorum, et aliat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum, quoniam adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum, et in nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te.

Psalmus 34.

BENEDICAM Dominum in omni tempore; semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea, audiant mansueti et lætentur.

Magnificate Dominum mecum; et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum et exaudivit me, et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini; et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum; et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet angelus Domini in circuitu timeantium eum, et eripiet eos.

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus; beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus; quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt, inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

VENITE, filii, audite me; timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam, diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo, et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: inquire pacem et persequere eam.

Oculi Domini super justos, et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala, ut perdat de terrâ memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos, et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde, et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum, et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima, et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum, et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 35.

JUDICA, Domine, nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, et exsurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam, et conclude adversus eos qui persequuntur me; dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur et revereantur querentes animam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur, cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti, et angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ et lubricum, et angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui, supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat; et captio quam abscondit, apprehendat eum, et in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, et delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent, Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus, egenum et pauperem à diripientibus eum.

SURGENTES testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cum mihi molesti essent induebar cilicio.

Humiliabam in jejunie animam meam, et oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum et quasi fratrem nostrum,
sic complacebam, quasi lugens et contristatus
sic humiliabar.

Et adversum me luctati sunt, et convenerunt,
congregata sunt super me flagella, et ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me,
subsannaverunt me subsannatione; frenduerunt
super me dentibus suis.

Domine, quando respicies? restitue animam
meam à malignitate eorum, à leonibus uncam
meam.

Confitebor tibi in ecclesiâ magnâ, in populo
gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur
mihi iniquè, qui oderunt me gratis, et annuunt
oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur;
et in iracundiâ terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum; dixerunt:
Euge, euge; viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas: Domine, ne
discedas à me.

EXSURGE et intende iudicio meo, Deus
meus et Dominus meus in causam meam.

Judica me secundum justitiam tuam, Domine,
Deus meus: et non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ
nostræ; nec dicant, devoravimus eum.

Erubescant et revereantur simul, qui gratu-
lantur malis meis.

Induantur confusione et reverentiâ, qui magna
loquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justiam
meam; et dicant semper.

Magnificetur Dominus, qui volunt pacem
servi ejus.

Et lingua mea mediabitur justitiam tuam, totâ
die laudem tuam.

Psalmus 36.

DIXIT injustus, ut delinquat in semetipso :
Non est timor Dei antè oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conspectu ejus, ut
inveniat iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas et dolus : noluit in-
telligere ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo, astitit
omni vitæ non bonæ; malitiam autem non
audivit.

Domine, in cœlo misericordia tua, et veritas
tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei : judicia tua
abyssus multa.

Hominēs et jumenta salvabis, Domine, que-
madmodum multiplicasti misericordiam tuam
Deus.

Filii autem hominum, in tegmine alarum
tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, et
torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ, et in lumine
tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te,
justitiam tuam his qui recto sunt corde.

No
catori
Ibi
expul

N

Qu
et que
Spe
bita te
Dele
cordis
Rev
ipse fa
Et
diciu
Domi
Nol
suâ, in
Des
æmula
Qu
sustine
terran
Et
quere
Ma
lectab
Ob
eum

Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Psalmus 57.

NO LI æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam fœnum velociter arescent, et quemadmodum olera herbarum, citò decident.

Spera in Domino et fac bonitatem: et inhabita terram, et parceris in divitiis ejus.

Delecta te in Domino; et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, et spera in eo; et ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, et iudicium tuum tanquam meridiem, subditus esto Domino, et ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in viâ suâ, in homine faciente injustitias.

Desine ab irâ, et derelinque furorem: noli æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccator: et quæres locum ejus, et non invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram, et delectabuntur in multitudo pacis.

Observabit peccator justum, et stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum; et quoniam prospicit quòd veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores; intenderunt arcum suum.

Ut dejiciant pauperem et inopem; ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum, et arcus eorum confringatur.

Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur; confirmat autem justos Dominus.

NOVIT Dominus dies immaculatorum; et hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur; quia peccatores peribunt.

Inimici verò Domini, mox ut honorificati fuerint et exaltati; deficientes quemadmodum fufus, deficient.

Mutuabitur peccator, et non solvet: justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram; maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur, et viam ejus volet.

Cùm ceciderit, non collidetur; quia Dominus supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui; et non vidi justum derelictum, nec semeu ejus quærens panem.

Totâ se misceatur et commodat; et semen illius in benedictione erit.

De
secul

Qu
linqu

bantu

Inj
Jus

tabun

O
Lex

planta

Co

tificar

Do

nibus

bitur

Ex

exalta

perier

Vi

cedro

Et

et no

Cu

niam

In

pior

Sa

eoru

E

et e

quia

Declina à malo, et fac bonum; et inhabita in seculum seculi.

Quia Dominus amat iudicium, et non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur.

Injusti punientur, et semen impiorum peribit, Justi autem hæreditabunt terram, et inhabitabunt in seculum seculi super eam.

OS justus meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur iudicium,

Lex Dei ejus in corde ipsius, ei non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum; et quærit mortificare eam.

Dominus autem non derelinquet eum et manibus ejus; nec damnabit eum, cum judicabitur illi.

Expecta Dominum, et custodi viam ejus, et exaltabit te, ut hæreditate capias terram; cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, et ecce non erat, et quæsivi eum, et non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem, quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: reliquæ impiorum interibunt.

Salus autem justorum à Domino, et protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos; et eruet eos à peccatoribus, et salvabit eos; quia speraverunt in eo.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me,
neque in irâ tuâ corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, et
confirmâsti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ à facie iræ tuæ,
non est pax ossibus meis à facie peccatorum
meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt
caput meum, et sicut onus grave gravatæ sunt
super me.

Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ,
à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum et curvatus sum usque in
finem: totâ die contristatus ingrebiebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus,
et non est sanitas in carne meâ.

Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugie-
bam à gemitu cordis mei.

Domine antè te omne desiderium meum; et
gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me
virtus mea; et lumen oculorum meorum, et
ipsum non est mecum.

AMICI mei et proximi mei, adversum me
appropinquaverunt et steterunt.

Et qui juxtâ me erant, de longè steterunt; et
vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt
vanitates, et dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiveram,
et sicut mutus non aperiens os suum.

Et
habent

Quo
me, D

Qui
inimici

super

Quo
meus in

Quo
cogitab

Inim
super m

iniquè.

Qui
mihi; q

Ne de
discesse

Inten
salutis n

DIX
qu

Posui
peccator

Obm
et dolor

Conc
lone in

Locu
Domine

Et factus sum sicut homo non audiens, et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine speravi; tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei; et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum, et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me, et multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi; quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Domine, Deus meus, ne discesseris à me.

Intende in adjutorium meum, Domine, Deus salutis meæ.

Psalmus 89.

DIXI: Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua meâ.

Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me.

Obmutui et humiliatus sum, et silui à bonis; et dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me, et in meditatione meâ exardescet ignis.

Locutus sum in lingua meâ; notum fac mihi, Domine, finem meum.

Et numerus dierum meorum, quis est? ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos; et substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verùmtamen universa vanitas, omnis homo vivens.

Verùmtamen in imagine pertransit homo; sed et frustrà conturbatur.

Thesaurisat et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? et substantia mea apud te est.

Psalmus 40.

AB omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui et non aperui os meum, quoniam tu fecisti, amove à me plagas tuas.

A fortitudine manûs tuæ ego defeci in increpationibus, propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verùmtamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, et deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquàm abeam, et ampliùs non ero.

E
E
lacu
E
rexi
E
carn
V
in D
B
ejus,
falsa
M
bilia
simil
An
super
Sa
auter
H
lâsti;
In
rem v
legen
A
Dom
Ju
verita

EXPECTANS expectavi Dominum, et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas, et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fecis.

Et statuit super petram pedes meos, et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt, et sperabunt in Domino.

Beatus vir cuius est nomen Domini spes ejus, et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine, Deus meus, mirabilia tua: et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi et locutus sum; multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti; aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulasti; tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei.

ANNUNTIAMI justitiam tuam in ecclesiâ magnâ: ecce labia mea non prohibebo: Domine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam; à concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longè facias miserationes tuas à me: misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei, et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut cruas me: Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et revereantur simul, qui quærent animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrosum, et revereantur, qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te, et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui deligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum et pauper: Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es, Deus meus, ne tardaveris.

Psalmus 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem; in die malâ liberabit eum.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terrâ, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

lo
in
an
mo
bat
I
sum
A
mei
V
me:
resu
E
qui
me s
T
susc
In
niam
M
et cor
Be
et us

Q
mea s

Dominus opem faciat illi super lectum doloris ejus, universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei; sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras; et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me, et retribuas eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me; quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, et confirmasti me in conspectu tuo in æternum,

Benedictus Dominus Deus Israel à seculo, et usque in seculum, fiat, fiat.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum, fontem vivum, quando veniam, et apparebo antè faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dùm dicitur mihi quotidie: ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam; quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis et confessionis, sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultûs mei, et Deus meus.

AD meipsum anima mea conturbata est, propterea memor ero tui de terrâ Jordanis et Hermoniim, à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui, super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus est mei; et quare contristatus incedo, dùm affligit me inimicus?

Dùm confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei;

Dùm dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus.

tur

S

illi,

J

iniqu

Q

me

afflig

E

me

sanct

Et

lætifi

Co

meus,

contu

Sp

illi;

s

D

operat

antiqu

Man

eos; a

Nec

et brac

Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ; ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam, ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi; salutare vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 43.

DEUS, auribus nostris audivimus, patres nostri annuntiaverunt nobis opus quod operatus es, in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos; afflixisti populos et expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possiderunt terram, et brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua et brachium tuum, et illuminatio vultus tui; quoniam complacuit in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo, et gladius meus non salvabit me.

Salvastis enim nos de affligentibus nos, et odientes nos confudisti.

IN Deo laudabimur tota die, et in nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti, et confudisti nos: et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros; et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escarum, et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio, et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subannationem et derisum his qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus, commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est, et confusio faciei mee cooperuit me.

A voce exprobrantis et obloquentis, a facie inimici et persequentis.

son
tuo
I
olim
Q
et c
S
alien
N
absc
Q
esti
Ex
surge
Qu
inopia
Qu
nostra
Ex
nos p

E
Lin
bentis.
Spe
est gra
te Deu

Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te, et iniquè non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, et declinasti semitas nostras à viâ tuâ.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis; et cooperuit nos umbra mortis.

SI obliti sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad Deum alienum.

Nonne Deus requirit ista? ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die, æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exsurge, quare obdormis, Domine? exsurge, et ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis? oblivisceris inopiæ nostræ et tribulationis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, conglutinatus est in terrâ venter noster.

Exsurge, Domine; adjuva nos, et redime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERUCAVIT cor meum verbum bonum; dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hominum: diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum ;
Potentissime.

Specie tuâ et pulchritudine tuâ intende,
prosperè procede, et regna,

Propter veritatem et mansuetudinem, et
justitiam; et deducet te mirabiliter dextera
tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent
in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in seculum seculi: virga
directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem,
propterea unxit te, Deus, Deus tuus, oleo
lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha et gutta, et casia à vestimentis
tuis, à domibus eburneis, ex quibus delect-
taverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit reginâ à dextris tuis in vestitu de-
auraro, circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam,
et obliviscere populum tuum; et domum
patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum, quoniam
ipse est Dominus Deus tuus; et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum
deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, in
fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam; pro-
ximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ et exultatione, addu-
centur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii;
constituēs eos principes super omnem terram.
Memores erunt nominis tui, in omni
generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in
æternum, et in seculum seculi.

Psalmus 45.

DEUS noster refugium et virtus; adiutor
in tribulationibus quæ invenerunt nos
nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur
terra, et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt et turbatæ sunt aquæ eorum,
conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei,
sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur;
adjuvabit eam Deus manè diliculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt
regna; dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum noscitur, susceptor
noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini qui posuit
prodigia super terram, auferens bella usque
ad finem terræ.

Arcum conteret et confringet arma, et
scuta comburet igni.

Vacate et videte quoniam ego sum Deus:
exaltabor in gentibus, et exaltabor in terrâ.

Dominus virtutum nobiscum, susceptor
noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMNES gentes, plaudite manibus; jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis; Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, et gentes sub pedibus nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam, speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo; et Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite; psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ, Deus, psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes; Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham; quoniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Psalmus 47.

MAGNUS Dominus et laudabilis nimis, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion; latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur; cum suscipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati sunt, convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt, tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis; in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri; Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam, in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ, justitiâ plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, propter judicia tua, Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam; narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus, et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie alterâ.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi; ipse reget nos in secula.

Psaume 48.

AUDITE hæc, omnes gentes; auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ et filii hominum, simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam, et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam, aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die malâ? iniquitas calcanei
mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute suâ, et in mul-
titudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non
dabit Deo placatiomen suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: et
laborabit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum viderit sapientes
morientes; simul insipiens et stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas, et
sepulchra eorum, domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie et progenie:
vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cum in honore esset, non intel-
lexit: comparatus est jumentis insipientibus,
et similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis: et
postea in ore suo complacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt: mors
deparcet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino;
et auxilium eorum veterascet in inferno à
gloriâ eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam
de manu inferi, cum acceperit me.

NE timueris, cum dives factus fuerit homo,
et cum multiplicata fuerit gloria domus
ejus.

Quoniam, cum interierit, non sumet omnia;
neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vita ipsius benedicatur ;
confitebitur tibi, cum benefeceris ei.

Introibit usque in æternum non videbit ;
lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellexit :
comparatus est jumentis insipientibus, et
similis factus est illis.

Psalmus 49.

DEUS deorum Dominus locutus est, et
vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum : ex Sion,
species decoris ejus.

Deus manifestè veniet : Deus noster et non
silebit.

Ignis in conspectu ejus exardescet : et in
circuitu ejus tempestas valida.

Advocabit cælum desursum et terram,
discernere populum suum.

Congregate illi Sanctos ejus, qui ordinant
testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus, quo-
niam Deus judex est.

Audi, popule meus, et loquar, Israël, et
testificabor tibi : Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : holo-
causta autem tua in conspectu meo sunt
semper.

Non accipiam de domo tuâ vitulos : neque
de gregibus tuis hircos.

Quoniam mee sunt omnes fere sylvarum,
jumenta in montibus et boves.

Cognovi omnia volatilia coeli, et pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi; meus est enim orbis terræ et plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo.

Immola Deo sacrificium laudis: et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: eruam te, et honorificabis me.

PECCATORI autem dixit Deus: Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam, et projecisti sermones meos retrorsum.

Si videbas furem, currebas cum eo, et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitiâ, et lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, et tacui.

Existimasti iniquè, quòd ero tui similis: arguam te, et statuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum, nequando rapiat, et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: et illiciter quo ostendam illi salutare Dei.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

E
tuar
A
pecc
Q
et p
T
ut j
cùm
E
et in
E
occu
A
lavab
A
exul
A
omne
C
rectu
N
sanc
R
prin
D
conv
Li
salut
tuam
D
annu

Et secundum multitudinum miserationum
tuarum, dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea, et à
peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco ;
et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci :
ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas
cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,
et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti ; incerta et
occulta sapientiæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor ;
lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiā, et
exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis, et
omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum
rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tuā, et Spiritum
sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui, et spiritu
principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas ; et impii ad te
convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus. Deus
salutis meæ, et exaltabit lingua mea justitiā
tuam.

Domine, labia mea aperies ; et os
annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem
utique, holocaustis non delectaberis.

Sacrificium deo spiritus contritus; cor
contritum et humiliatum, Deus, non despicias.

Benignè fac, Domine, in bonâ voluntate
tuâ Sion, ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, obla-
tiones et holocausta; tunc imponent super
altare tuum vitulos.

Psalmus 51.

QUID gloriaris in malitiâ, qui potens es
in iniquitate?

Totâ die injustitiam cogitavit lingua tua,
sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem,
iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipationis,
lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, evellet
te et emigrabit te de tabernaculo tuo, et ra-
dicem tuam de terrâ viventium.

Videbunt justî et timebunt, et super eum
ridebunt, et dicent: Ecce homo qui non
posuit Deum adiutorem suum.

Sed speravit in multitudine divitiarum
suarum, et prævaluit in vanitate suâ.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo
Dei; speravi in misericordiâ Dei in æternum,
et in seculum seculi.

Confitebor tibi in seculum, quia fecisti;
et expectabo nomen tuum, quoniam bonum
est in conspectu sanctorum tuorum.

Psalmus 54.

DIXIT insipiens in corde suo : Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus, non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum; ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cibum panis.

Deum non invocaverunt: illi trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent; confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israel.

Psalmus 53.

DEUS, in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam, et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me, et Dominus
susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis, et in veritate
tuâ disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, et confitebor
nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me,
et super inimicos meos despexit oculus meus.

Psalmus 64.

EXAUDI, Deus, orationem meam; et ne
despexeris deprecationem meam, in-
tende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione meâ, et
conturbatus sum à voce inimici, et à tribu-
latione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates,
et in irâ molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me, et
formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me, et
contexerunt me tenebræ?

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut
columbæ? et volabo, et requiescam.

Ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine.

Expectabam eum qui salvum me fecit, à
pusillanimitate spiritûs et tempestate.

Præcipita, Domine, divide linguas eorum;
quoniam vidi iniquitatem et contradictionem
in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros
ejus iniquitas; et labor in medio ejus, et
injustitia.

B
dolu
Q
mihi
E
locu
eo.
T
notu
Q
in do
V
infer
Q
in m
E
salv
V
R
appr
eran
E
ante
N
mue
retr
C
sunt
cor
M
et ip

Et non defecit de plateis ejus usura et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.

Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset, abscondissem me forsitan ab eo.

Tu verò homo unanimis, dux meus et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos : in domo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos, et descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitie in habitaculis eorum, in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi ; et Dominus salvabit me.

VESPERE et manè, et meridiè narrabo et annuntiabo ; et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi, quoniam inter multos erant mecum.

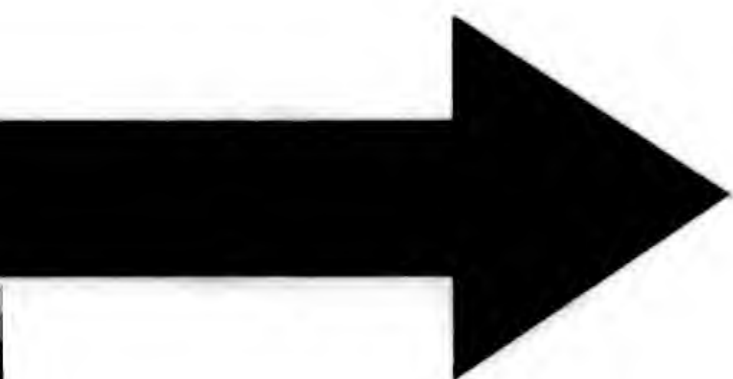
Exaudiet Deus, et humiliabit illos, qui est ante secula.

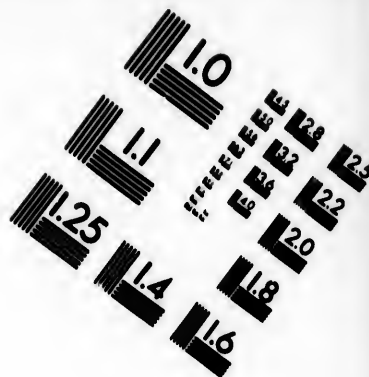
Non enim est illis commutatio et non timuerunt Deum : extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab irâ vultûs ejus ; et appropinquavit cor illius.

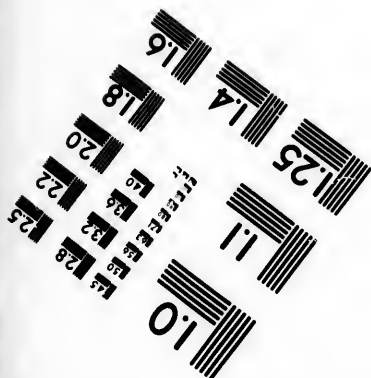
Molliti sunt sermones ejus super oleum ; et ipsi sunt jacula.

6'

Photographic Sciences Corporation

**23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503**

Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu verò, Deus, non deduces eos, in puteam interitûs.

Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

Psalmus 55.

MISERERE mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: totâ die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die; quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo; ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: in irâ populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tuâ, tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quâcumque die invocavero te, ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In
abo
quid
In
laud
Q
mori
cora

M
Et
trans
Cl
benef
Mi
oppro
Mi
tatem
medic
turba
Fil
sagitt
Ex
terra
La
incur
Fo
incide
Pa
meun

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quae reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu; ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Psalmus 56.

MISERERE mei, Deus, miserere mei; quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbrâ alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum, Deum qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam; et eripuit animam meam de medio catulorum leonum; dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma et sagittæ; et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos, Deus: et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis, et incurvaverunt animam meam.

Foderunt antè faciem meam foveam, et inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam.

❧ 4 ❧

Exurge, gloria mea, exurge psalterium
et cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, et
psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad nubes
veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super
omnem terram gloria tua.

Psalmus 57.

SI verè utiquè justitiam loquimini, recta,
iudicate, filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: in
terrâ injustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores à vulvâ, erraverunt
ab utero: locuti sunt falsa.

Furor illis secundum similitudinem ser-
pentis, sicut aspidis surdæ, et obturantis
aures suas.

Quæ non exaudiet vocem incantantium, et
venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum:
molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tanquàm aqua
decurrens: intendit arcum suum, donec
infirmantur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: super-
cecidit ignis, et non viderunt solem.

Priusquàm intelligerent spinæ vestræ
rhenum, sicut viventes, sic in irâ absorbet
eos.

ma
E
utiq

E

Ex
de vi

Qu
rueru

Ne
meun
dixi

Ex
Domi

Inte
miser
tatem.

Con

patient
Ecc

labiis
Et t

deduce
Fort

Deus,
ricordi

DEU
ne
populi

Lætabitur iustus, cum viderit iudicium :
manus suas lavabit in sanguine peccatoris.
Et dicet homo : si utique est fructus iusto,
utique est Deus iudicans eos in terrâ.

Psalmus 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus,
et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem, et
de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam, ir-
ruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum
meum, Domine : sine iniquitate cucurri et
direxi.

Exurge in occursum meum et vide ; et tu,
Domine Deus virtutum, Deus Israël.

Intende ad visitandas omnes gentes : non
miserearis omnibus qui operantur iniqui-
tatem.

Convertentur ad vesperam, et famem
patientur ut canes ; et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in
labiis eorum ; quoniam quis audivit ?

Et tu, Domine, deridebis eos ; ad nihilum
deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia,
Deus, susceptor meus es : Deus meus ; mise-
ricordia ejus præveniet me.

DEUS ostendet mihi super inimicos meos :
ne occidas eos, nequando obliviscantur
populi mei.

Disperge illos in virtute tuâ; et depone eos, protector meus, Domine.

Dilectum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbiâ suâ.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione; in irâ consummationis et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, et finium terræ.

Convertentur ad vespèram, et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: si verò non fuerint saturati; et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam, et exaltabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus et refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adjutor meus es; Deus meus, misericordia mea.

Psalmus 59.

DEUS, repulisti nos et destruxisti nos; iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam; sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura; potâsti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem, ut fugiant à facie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, salvum fac dexterâ tuâ, et exaudi me.

pa
cu
et
I
men
C
qui
N
egre
D
vana
In
nihil
E
A
retar
De
turris
Inh
prote
Qu
tionem
bus no
Die
usque
Per
miseri

Deus locutus est in sancto suo; latabor et
paritibor Sichimam, et convallem taberna-
culorum meibor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses,
et Ephraïm fortitudo capitis mei.

Juda rex meus, Moab olla spei mee.

In Idumæam extendam calcamentum
meum; mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam?
quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? et non
egredieris, Deus, in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: quia
vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem; et ipse ad
nihilum deducet tribulantes nos.

Psalmus 60.

EXAUDI, Deus, deprecationem meam,
intende orationi mee.

A finibus terræ ad te clamavi, dum anxia-
retur cor meum: in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea;
turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula;
protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti ora-
tionem meam; dedisti hæreditatem timentibus
nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies, annos ejus
usque in diem generationis et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei
misericordia ejus et veritatem ejus quis requirit?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum
seculi, ut reddam vota mea de die in diem.

Psalmus 61.

NONNE Deo subjecta erit anima mea?
ab ipsi enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus;
susceptor meus, non movebor amplius.

Quousquē irruitis in hominem, interficitis
universi vos, tanquam parieti inclinato et
maceriæ depulsæ?

Verūmtamen pretium meum cogitaverunt
repellere, cucurri in siti: ore suo benedice-
bant, et corde suo maledicebant.

Verūmtamen Deo subjecta esto, anima
mea; quoniam ab ipso patientis mea.

Quia ipse Deus meus, et Salvator meus;
adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea;
Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo, omnis congregatio populi;
effundite coram illo corda vestra, Deus
adjutor noster in æternum.

Verūmtamen vani filii hominum, mendaces
filii hominum in stateris; ut decipiant ipsi
de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas
nolite concupiscere: divitiæ si affluant, nolite
cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo, hæc audiivi,
quia potestas Dei est, et tibi, Domine, mise-
ricordia; quia tu reddes unicuique juxta
opera sua.

DEUS, Deus meus, ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea; quam multipliciter tibi caro mea.

In terrâ desertâ, invi et inaquosâ, sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas; labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vitâ meâ, et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea, et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te; quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te; me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ; tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: laudabuntur omnes qui jurant in eo; quia obstructum est os loquentium iniqua.

EXAUDI, Deus, orationem meam, cum deprecor; à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium; à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exaceraverunt arcum, rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt; firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum; et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos, et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

Latabitur justus in Domino, et sperabit in eo; et laudabuntur omnes recti corde.

Psalmus 64.

Tibi decet hymnus, Deus, in Sion et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam; ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prevaluerunt super nos; et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegisti et assumpsisti; inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuae: sanctum est templum tuum, mirabile in veritate.

Exaudi nos, Deus salutaris noster; spes omnium finium terrae, et in mari longè.

Præparans montes in virtute tuâ, accinctus potentia; qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus:

Turbabuntur gentes, et timebunt qui habitant terminos, a signis tuis, exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terram et inebriasti eam, multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum; quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genemina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur: germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti, et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra; psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quàm terribilia sunt opera tua, Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite et videte opera Dei, terribilia in consiliis super filios hominum.

Es.

Qui convertit mare in aridam, in flumine
pertransibunt pede; ibi habitabimus in spso.

Qui dominatur in virtute sua in eternum,
oculi ejus super gentes respiciunt; qui exas-
perant, non exaltentur in semet ipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum; auditam
facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, et non
dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus: igne nos
examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribu-
lationes in dorso nostro: imposuisti homines
super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam, et edu-
cisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis:
reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia
mea.

Et locutum est os meum in tribulatione
mea.

Holocausta metallata offeram tibi cum fu-
censo arietum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui
timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub
linguâ meâ.

Iniquitatem si aspexi in cordo meo, non
exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, et attendit voci
deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam à me.

Psalmus 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis; illuminet vultum suum super nos et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terrâ viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

Constitute tibi populi, Deus: constentur tibi populi omnes.

Latentur et exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate; et gentes in terrâ dirigis.

Constitute tibi populi, Deus: constentur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus; et motuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 67.

EXSURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus; et fugiant qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei, et delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, psalmum dicite hominibus; iter facite ei qui ascendit super occasum, dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum et judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine ; similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto.

Terra motares ; etenim cœli distillaverunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hæreditati tuæ, et infirmata est : tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in eà : parasti dulcedinem tu pauperi, Deus.

DOMINUS dabit verbum evangelizantibus, virtute multâ.

Rex virtutum dilecti, dilecti : et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ dear gentatæ, et postetiora dorsi ejus in pallore auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, nive albabuntur in Selmon : Mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : etenim Dominus habitabit in finem.

C
milk
Sano
A
acce
Et
Deu
Be
perns
nostr
De
mini
Ver
micor
lantiu
Dix
vertan
Ut i
canum
Vide
Dei me
Præ
bus, in
I N eo
tibu
Ibi
excessu
Princ
Zabulo
Manc
Deus, c

Currus Dei decem millibus multiplex,
millia lætantium; Dominus in eis in Sina, in
Sancto.

Ascendisti in altum; cepisti captivitatem,
accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes inhabitare Dominum
Deum.

Benedictus Dominus, die quotidie; pros-
perum iter faciet nobis Deus salutarium
nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, et Do-
mini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita ini-
micorum suorum; verticem capilli perambu-
lantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, con-
vertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine, lingua
canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus; ingressus
Dei mei, regis mei qui est in sancto.

Prævenerunt principes conjuncti psallenti-
bus, in medio juveniculuram tympanistiarum.

IN ecclesiis benedicite Deo Domino, de fon-
tibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis
excessu.

Principes Juda, duces eorum; principes
Zabulon, principes Nephtali.

Manda, Deus, virtuti tue, confirma hoc,
Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa gentes quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto; Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino.

Psallite Deo qui ascendit super cælum cœli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis; date gloriam Deo, super Israel magnificentia ejus; et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

Psaume 68.

SALVUM me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usquæ ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi, et non est substantia.

Veni in altitudinem maris, et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè: quæ non rapui tunc exsolvebam.

De
mea
No
Dom
No
te, De
Qu
operu
Ext
peregr
Qu
et op
super
Et
factum
Et p
factus
Adv
portâ;
vinum
Ego
tempus
In r
me, in
Erip
me ab
aquaru
Non
absorb
me put
EX
es

Deus, tu scis insipientiam meam, et delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te, Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me, qui quærun-
te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium :
operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, et
peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me ;
et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt
super me.

Et operui in jejuniò animam meam ; et
factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium ; et
factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in
portâ ; et in me psallebant qui bibebant
vinum.

Ego verò orationem meam ad te, Domine :
tempus bene placiti, Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ, exaudi
me, in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar ; libera
me ab iis qui oderunt me, et de profundis
aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque
absorbeat me profundum, neque urgeat super
me puteus os suum.

EXAUDI me, Domine, quoniam benigna
est misericordia tua : secundum mul-

titudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor; velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam; propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel, et in siti meâ potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, et in retributiones et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant: et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt; et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum; et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro vitentium, et cum justis non scribantur.

EGO sum pauper et dolens; salus tua, Deus, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico, et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur: quærite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus, et vinctos suos non despexit.

Laudent illum coeli et terra, mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion, et ædificabunt ibi, civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, et hæreditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam; et qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

Psalmus 69.

DEUS, in adjutorium meum intende: Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur et revertantur, qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum et erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescences, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te; et dicant semper:

Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus et pauper sum; Deus, adjuva me.

Adjutor meus et liberator meus es tu ;
Domine, ne moreris.

Psalmus 70.

IN te, Domine, speravi, non confundar in
æternum : in justitiâ tuâ libera me, et
eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in
locum munitum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium
meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris,
et de manu contrâ legem agentis, et iniqui ;

Quoniam tu es patientia mea, Domine ; Do-
mine, spes mea à juventute meâ.

In te confirmatus sum ex utero : de ventre
matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper : tanquàm pro-
digium factus sum multis, et tu adjutor
fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem
gloriam tuam, totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis :
cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : et qui
custodiebant animam meam, consilium fece-
runt in unum.

Dicentes : Deus dereliquit eum ; persequi-
mini, et comprehendite eum, quia non est
qui eripiat.

Deus, ne elongeris à me; Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione et pudore, qui quærent mala mihi.

Ego autem semper sperabo, et adjiciam super omnem laudem tuam.

OS meum annuntiabit justitiam tuam, totâ die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini; Domine, memorabor justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me à juventute meâ, et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium, Deus, ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum, generationi omni quæ ventura est.

Potentiam tuam et justitiam tuam, Deus usque in altissima quæ fecisti magnalia; Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas! et conversus vivificasti me, et de abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam, et conversus, consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam; Deus, psallam tibi in citharâ, sanctus Israël.

Exultabunt labia mea, cum cantavero tibi; et anima mea quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur
justitiam tuam, cum confusi et reveriti fuerint,
qui quæerunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEUS, judicium tuum regi da : et justitiam
tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitiâ, et pau-
peres tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, et colles
justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet
filios pauperum, et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, in
generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, et sicut
stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia et abundantia
pacis, donec auferatur luna.

Et dominatur a mari usque ad mare, et a
flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes : et inimici
ejus terram lingent.

REGES Tharsis et insulæ munera offerent,
reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terra :
omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem a potente, et pau-
perem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi, et animas pauperum
salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas
eorum, et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de aure Arabie; et adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terrâ in montibus, superextolletur super Libanum fructus ejus: et florebut de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in seculum: quænt solum permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terre: omnes gentes magnificabunt eum.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 72.

QUAM bonus Israël Deus, his qui recte sunt corde?

Mei autem penitus moti sunt pedes, penitus effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos; pacem piscatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum, et firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia: operati sunt iniquitate et impietate suâ.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt et locuti sunt nequitiam; iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum, et lingua eorum transivit in terrâ.

Idèò convertetur populus meus hic, et dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: quomodò scit Deus? et, si est scientia in excelsis?

Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi: ergò sine causâ justificavi cor meum, et lavavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ die, et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam, narrabo sic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei, et intelligam in novissimis eorum.

Verùm tamen propter dolos posuisti eis; dejecisti eos, dùm allevarentur.

Quomodò facti sunt in desolationem! subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine, in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt, et ego ad nihilum reductus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te, et ego semper tecum.

TENUISTI (Domine) manum dexteram meam, et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in celo? et à te quid volui super terram?

Defecit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea, Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam.

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filie Sion.

Psalmus 78.

UT quid, Deus, repulisti in finem? iratus est furor tuus super oves pascue tue.

Memor esto congregationis tue, quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tue, mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanto malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio solemnitatis tue.

Posuerunt signa sua, signa, et non congnoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi sylvam in lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum, in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Oraverant in corde suo cognitio eorum
simul: Quiescere facientes omnes dies festos
Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus, jam non est
propheta, et nos non cognoscet amplius.

USQUEQUO, Deus, improperebit inimi-
cus? Irritat adversarius nomen tuum in
finem?

Ut quid avertis manum tuam et dexteram
tuam, de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster antè secula, operatus
est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tuâ mare, contri-
bulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum
escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes; tu siccasti
fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: tu fabricatus
es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ; æstatem et
ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropereavit
Domino; et populus insipiens incitavit nomen
tuum.

Ne tradas bestiis animas confidentes tibi, et
animas pauperum tuorum ne obliviscaris in
finem.

Respice in testamentum tuum: quia repleti
sunt, qui obscurati sunt, terræ, domibus ini-
quitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: pauper
et inops laudabunt nomen tuum.

Exsurge, Deus; judica causam tuam, me-
mor esto improperiorum tuorum, eorum quæ
ab insipiente sunt totâ die:

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum;
superbia eorum qui te oderunt ascendit
semper.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus, confitebi-
mur et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cùm accepero
tempus, ego justitias judicabo.

Liquescit terra, et omnes qui habitant
in eâ: ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere; et delin-
quentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum:
Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente,
neque à desertis montibus, quoniam Deus
judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: quia calix
in manu Domini; vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen
fæx ejus non est exinanita: bibent omnes
peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: can-
tabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringant,
et exaltabuntur cornua justi.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus, in Israël magnum
nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, et habitatio
ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcum, scutum,
gladium et bellum.

Illuminatus tu mirabiliter à montibus æternis,
turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, et nihil invene-
runt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob, dormita-
verunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex
tunc irâ tuâ.

De cœlo auditum fecisti judicium: terra
tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus; ut salvos
faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi,
et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro,
omnes qui in circuitu ejus affertis munera:

Terribili, et ei qui aufert spiritum princi-
pum, terribili apud reges terræ.

Psalmus 76.

VOCE meâ ad Dominum clamavi; voce
meâ ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi,
manibus meis nocte contra eum; et non sum
deceptus.

Renuit consolari anima mea: memor fui
Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum, et
defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei, turbatus
sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos, et annos æternos in
mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo; et
exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? aut
non apponet, ut complacitior sis adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet,
à generatione in generationem.

Aut obliviscetur misereri Deus, aut conti-
nebit in irâ suâ misericordias suas?

Et dixi: nunc cœpi, hæc mutatio dexteræ
Excelsi.

MEMOR fui operum Domini, quia memor
ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis, et
in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in sancto via tua; quis Deus magnus
sicut Deus noster? tu es Deus qui facit
mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam:
redemisti in brachio tuo populum tuum, filios
Jacob et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ,
et timuerunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum, vocem dede-
runt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt, vox tonitrui tui in rotâ.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ : commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis ; et vestigia tua non cognoscent.

Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 77.

ATTENDITE, popule meus, legem meam : inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum : loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus, et cognovimus ea ! et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum, in generatione alterâ.

Narrantes laudes Domini et virtutes ejus : et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob, et legem posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris, nota facere ea filiis suis ; ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascentur et exsurgent, et narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam ; et non obliviscantur operum Dei, et mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum, generatio Prava et exasperans.

Generatio quæ non direxit cor suum, et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

FILII Ephrem intendentes et mittentes arcum, conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei, et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram Patribus eorum fecit mirabilia in terrâ Ægypti, in campo Taneos.

Interrupit mare, et perduxit eos; et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei, et totâ nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo, et adaquavit eos velut in abyssu multâ.

Et eduxit aquam de petrâ; et deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis, ut paterent escas animabus suis.

Et malè locuti sunt de Deo; dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt.

Nunquid et panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?

Ideò audivit Dominus, et distulit: et ignis accensus est in Jacob; et ira ascendit in Israël.

Quia non crediderant in Deo, nec speraverunt in salutari eius.

Et mandavit nubibus desuper, et januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, et panem cœli aperuit.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

TRANSTULIT (Dominus) Austrum de cœlo, et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis; non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, et electos Israël impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc, et non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærebant eum, et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum, et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, et linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo,
nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, et propitius fiet
peccatis eorum; et non disperdet eos.

Et **A**BUNDAVIT (Dominus) ut averteret
iram suam, et non accendit omnem
iram suam.

Et recordatus est quia caro sunt, spiritus
vadens, et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, in
iram concitaverunt eum in iniquo?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum, et
Sanctum Israël exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus ejus, die quā re-
demit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa sua, et prodi-
gia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum,
et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos;
et ranas, et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum et labores
eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum, et moros
eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum, et
possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ, indig-
nationem, et iram, et tribulationem, immis-
siones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, et non pepercit
à morte animabus eorum, et jumenta eorum in
morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terrâ
Ægypti, primitias omnis laboris eorum in
tabernaculis Cham.

Et **A** BSTULIT (Dominus) sicut oves popu-
lum suum, et perduxit eos tanquam
gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt; et
inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis
sue, montem quem acquisivit dextera ejus.

Et eiecit à facie eorum gentes, et sorte di-
visit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum,
tribus Israël.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum
excelsum, et testimonia ejus non custodierunt.

Et averterunt se, et non servaverunt pac-
tum: quemadmodum patres eorum, conversi
sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis,
et in sculptilibus suis ad æmulationem eum
provocaverunt.

Audivit Deus, et sprexit, et ad nihilum
redegit valdè Israël.

Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum
suum ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum,
et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum, et
hæreditatem suam sprexit.

Juvenes eorum comedit ignis, et virgines
eorum non sunt lamentatæ.

Sac
duæ

E

Et
oppro

Et
Ephr

Sec
dilex

Et
suum

Et
eum

accep
Pa

ditate
Et

in int

D

posue
Po

volat
besti

F
aqua

sepel
Fa

natio
U

accen

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, et viduæ eorum non plorabantur.

ET excitatus est tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium æternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph, et tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem dilexit.

Et ædificavit, sicut unicornium, sanctificium suum in terrâ, quam fundavit in secula.

Et elegit David servum suum; et sustulit eum de gregibus ovium: de post foetantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum, et Israël hæreditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui, et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psalmus 78.

DEUS, venerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus cœli, carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam in circuitu Jerusalem; et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis; sublatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequò, Domine, irasceris in finem? accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt, et in regna quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob, et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatumstrarum antiquarum, citò anticipent nos misericordiæ tuæ; quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutaris noster, et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in gentibus: Ubi est Deus eorum? et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui, posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septulum in sinu eorum, improprium ipsorum quod exprobraverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pascuæ tuæ, confitebimur tibi in seculum.

In generationem et generationem, annuntiabimus laudem tuam.

Psaume 79.

QUI regis Israël, intende; qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraïm, Benjamin et Manasse.

Ex
facias
De
et sal
Do
super
Ci
dabis
Po
tris,
D
facier

(D
Du
tasti
Op
cedro
Ex
usqu
U
demi
viam
E
laris
D
et vi
E
et s
I
vul

quæ te non
en tuum non

Excito potentiam tuam, et veni; ut salvos
facias nos.

locum ejus

Deus, converte nos; et ostende faciem tuam,
et salvi erimus.

strarum anti-
cordiæ tuæ;

Domine Deus virtutum, quodumque irasceris
super orationem servi tui?

er, et propter
pera nos: et
propter nomen

Cibabis nos pane lacrymarum, et potum
dabis nobis in lacrymis in mensurâ;

Ubi est Deus
tuis coram

Posuisti nos in contradictionem vicinis nos-
tris, et inimici nostri subsannaverunt nos.

, qui effusus
unitus com-

Deus virtutum, converte nos; et ostende
faciem tuam, et salvi erimus.

tui, posside

(DOMINE,) vineam de Ægypto transtu-
listi: ejecisti gentes, et plantasti eam.

um in sinu
mod expro-

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plan-
tasti radices ejus, et implevit terram.

ves pascuæ

Operuit mo: tes umbra ejus, et arbusta ejus
cedros Dei.

m, annun-

Extendit palmites suos usque ad mare, et
usque ad flumen propagines ejus.

deducis

Ut quid destruxisti maceriam ejus? et vin-
demiant eam omnes qui prætergrediuntur
viam?

festare co-

Exterminavit eam aper de sylvâ, et singu-
laris ferus depastus est eam.

Deus virtutum, convertere, respice de cœlo,
et vide et visita vineam istam.

Et perface eam quam plantavit dextera tua,,
et super filium hominis quem confirmasti tibi.

Incensa igni et suffossa, ab increpatione
vultus tui peribunt.

Fuit manus tua super virum dexteram tuam, et super filium hominis quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te, vivificabis nos, et nomen tuum invocabimus.

Dominus Deus virtutum, converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Psalmus 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro: jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum, psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, insigul die solemnitatis vestrae.

Quia praeceptum in Israel est, et iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti: linguam quam non noverat audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: exaudivi te in abscondito tempestatis, probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, populus meus, et contestabor te: Israel si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, et implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam, et Israel non intendit mihi.

Et
eorum

Si p
viis me

Pro
sem, e

meam.
Inim

tempus
Et c

melle s

DE
m

Usq
peccato

Judic
pauper

Erip
peccato

Nes
ambula

terre.

Ego

Vos
cut u

Surg
hæc

DE
n

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt in adinventionibus suis.

Si populus meus audisset me, Israël si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem, et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti, et de petra, melle saturavit eos.

Psalmus 81.

DEUS stetit in synagoga Deorum: in medio autem Deos dijudicat.

Usquequò judicatis iniquitatem, et facies peccatorum sumitis.

Judicate egeno et pupillo: humilem et pauperem justificate.

Eripite pauperem, et egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, et filii excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini, et sicut unus de principibus cadetis.

Surge, Deus, judica terram: quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Psalmus 82.

DEUS, quis similis erit tibi? ne taceas, neque comescaris, Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt; et qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium, et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente; et non memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter, simul adversum te testamentum disposuerunt; tabernacula Idumæorum et Ismahelitæ.

Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec; alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian et Sisaræ, sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor, facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb et Zeb, et Zebæe: et Salmana.

Omnes principes eorum qui dixerunt: Hereditate possideamus sanctuarium Dei.

DEUS meus, pone illos ut rotam, et sicut stipulam antè faciem venti.

Sicut ignis qui comburit sylvam, et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tuâ, et in irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominiâ; et quærent nomen tuum, Domine.

Erubescant et conturbentur in seculum seculi; et confundantur, et pereant.

Et c
tu solu

QU
mea in
Con
Deum
Eter
nidum
Alta
et Deu
Bea
secula
Beat
siones
rum, i
Eter
de virt
de Sio
Don
neam
Prot
faciem
Qui
millia.
Eleg
quâm
Qui
Deus:

Et cognoscant quia nomen tibi, Dominus :
tu solus altissimus in omni terrâ.

Psalmus 83.

QUAM dilecta tabernacula tua, Domine
virtutum ! concupiscit et deficit anima
mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea, exultaverunt in
Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum et turtur
nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum ! Rex meus
et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine ; in
secula seculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te : ascen-
siones in corde suo disposuit in valle lacryma-
rum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt
de virtute in virtutem, videbitur Deus deorum,
de Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem
meam : auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus ; et respice in
faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis, super
millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis
quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit
Deus : gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia, Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI, Domine, terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam, avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, salutaris noster; et averte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? aut extends iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos, et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquetur in me Dominus Deus; quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, et in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius; ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi; justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terrâ orta est, et justitia de cælo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia antè eum ambulabit: et ponet in viâ gressus suos.

Psalmus 85.

INCLINA, Domine, aurem tuam, et exaudi me; quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi totâ die: lætifica animam servi tui; quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis, et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam; et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Domine, et non est secundum opera tua.

Omnes gentes, quascunque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine, et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: tu es Deus solus.

DEDUC me, Domine, in viâ tuâ, et ingrediar in veritate tuâ: lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me; et synagoga potentium quæsierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine, Deus miserator et misericors, patiens, et multæ misericordiæ, et verax.

Respice in me, et miserere mei: da imperium tuum puero tuo, et saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur, quoniam tu, Domine, adiuuisti me, et consolatus es me.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis, scientium me.

Ecce alienigenæ et Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerant illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in eâ, et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum et principum, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio est in te.

Psalmus 87.

DOMINE, Deus salutis meæ, in die elamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea, inclina aurem tuam ad preces meas.

per me ; et
animam
conspetu

et miseri-
e, et verax.
da impe-
fac filium

ut videant
uoniam tu,
es me.

ous sanctis :
uper omnia

Dei.
scientium

et populus

homo natus
simus?

populorum
ea.

io est in te.

in die cla-

nea, inelina

Quia repleta est malis anima mea : et vita
mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendantibus in
lacum : factus sum sicut homo sine adjutorio,
inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris,
quorum non est memor amplius, et ipsi de
manu tuâ repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebris
et in umbrâ mortis.

Super me confirmatus est furor tuus, et
omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè faciasti notos meos à me, posuerunt
abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar ; oculi mei
languerunt pro inopâ.

Clamavi ad te, Domine, totâ die : expandi
ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia ? aut me-
dici suscitabunt et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro miseri-
cordiam tuam, et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mira-
bilia tua, et justitia tua in terrâ oblivionis.

Et ego, ad te, Domine, clamavi, et man-
oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam ?
avertis faciem tuam à me ?

Pauper sum ego, et in laboribus à juventute
meâ, exaltatus autem, humiliatus sum et con-
turbatus.

In me transierunt iræ tuæ, et terrores tui
conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua totâ die,
circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum et proximum, et
notos meos à miseriâ.

Psaume 88, (1.)

MISERICORDIAS Domini in æternum
cantabo.

In generationem et generationem annun-
tiabo veritatem tuam in ore mes.

Quoniam dixisti: In æternum misericordia
ædificabitur in cœlis, præparabitur veritas tua
in eis.

Disposui testamentum electis meis; juravi
David servo meo:

Usque in æternum præparabo semen tu-
um; et ædificabo in generationem et gene-
rationem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine;
etenim veritatem tuam in ecclesiâ sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino,
similis erit Deo in filiis Dei.

Deus qui glorificatur in consilio sanctorum,
magnus et terribilis super omnes qui in circuitu
ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi?
potens es, Domine, et veritas tua in circuitu
tuo.

Tu dominaris potestati maris: motum autem
fluctuum ejus tu mitigas.

(1) On a suivi dans ce Psaume l'usage de Paris pour
la division des v. Celui de Rome est distingué par ().

Tu humiliasti sicut vulneratum superbum :
in brachio virtutis tue dispersisti inimicos
tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra : orbem
terræ et plenitudinem ejus tu fundasti.

Aquilonem et mare tu creasti, Thabor et
Permon in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentiâ : Firmetur
manus tua, et exaltetur dextera tua.

Justitia et judicium præparatio sedis tue :
Misericordia et veritas præcedent faciem
tuam.

BEATUS populus qui scit jubilationem :
Domine, in lumine vultûs tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt totâ die : et in
beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum ;

Quia Domini est assumptio nostra, et Sancti
Israël Regis nostri.

Tunc locutus es in visione Sanctis tuis, et
dixisti : Posui adjutorium in potente, et ex-
altavi electum de plebe meâ.

Inveni David servum meum : oleo sancto
meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei, et bra-
chium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo ; et filius
iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus, et
odientes eum in fugam convertam ;

Et veritas mea et misericordia mea cum
ipso ; et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, et in flaminibus dexteram ejus.

Ipsa invocabit me: Pater meus es tu; Deus meus, et susceptor salutis mee.

Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terre.

In æternum servabo illi misericordiam meam; et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum seculi semen ejus: et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam, et in judiciis meis non ambulaverint.

Si justitias meas profanaverint, mandata mea non custodierint:

Visitabo in virgâ iniquitates eorum, et in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo, neque nocebo in veritate mea.

Neque profanabo testamentum meum; et quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

SEMEL juravi in sancto meo, si David mentiar.

Semen ejus in æternum manebit, et thronus ejus sicut sol in conspectu meo.

Et sicut luna perfecta in æternum, et testis in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti et despexisti: distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terrâ sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus; posuisti armamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transcentes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eam: iustificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adiutorium gladii ejus, et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione, et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione.

Usquequò Domine, avertis in finem? exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia: numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo qui vivet et non videbit mortem, eruet animam suam de manu inferi.

Ubi sunt misericordie tuæ antiquæ, Domine, sicut jurasti David in veritate tuâ?

Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum; quod continui in sinu meo, multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

Psalmus 89.

DOMINE refugium factus es nobis, à generatione in generationem.

Priusquàm montes fierint aut formaretur terra et orbis, à seculo et usque in seculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem, et dixisti: Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies hesternæ quæ præterit.

Et custodia in nocte, quæ pronihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, mane floreat et transeat, vespere decidat, induret et arescat.

Quia defecimus in irâ tuâ, et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, et in irâ tuâ defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur, dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni.

Si autem in potentibus octoginta anni, et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, et corripiemur.

QUIS novit potestatem iræ tuæ, et præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam, sic notam fac, et eruditos corde in sapientiâ.

Convertere, Domine, usquequò? et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manû misericordiâ tuâ, et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Læstati sumus pro diebus quibus nos humiliasti, annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos et in opera tua, et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

Psalmus 90.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, et à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi, et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis à timore nocturno.

A sagittâ volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incursu et dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, et decem millia à dextris tuis; ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis, et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea; Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum, et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt, te, ne fortè offendas ad lapidem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum, protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, et ostendam illi salutare meum.

Psalmus 91.

BONUM est confiteri Domino, et psallere nomini tuo, Altissime;

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, et veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio, cum cantico in citharâ.

Quia delectasti me, Domine, in facturâ tuâ: et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, et stultus non intelliget hæc.

Cum exorti fuerint peccatores sicut scenum, et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in seculum seculi: tu autem Altissimus in æternum, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine; quoniam ecce inimici tui peribunt, et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum,
et senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos; et
in insurgentibus in me malignantibus audiet
auris mea.

Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani
multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atris domus
Dei nostri floreant.

Adhuc multiplicabuntur in senectate uberi:
et bene patientes erunt, ut annuntient.

Quoniam rectus Dominus. Deus noster, et
non est iniquitas in eo.

Psalmus 92.

DOMINUS regnavit, decorum indutus
est; indutus est Dominus fortitudinem, et
præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non
commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: à seculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine; elevaverunt
flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, à vocibus
aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis
Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis:
domum tuam decet sanctitudo, Domine, et
longitudinem dierum.

Psalmus 93.

DEUS ultionum Dominus, Deus, ultionum
liberè egit.

Exaltare, qui iudicas terram : redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine; usquequò peccatores gloriabuntur?

Esabuntur et loquentur iniquitatem? loquentur omnes qui operantur in iustitiam?

Populum tuum, Domine humiliaverunt, et hereditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt, et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in populo, et stulti, aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet; aut qui fluxit oculus, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet, qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vane sunt.

BEATUS homo quem tu erudieris, Domine, et de lege tuâ docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis, donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusquè iustitia convertatur in iudiciam; et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvat me, paulò minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo; consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justî, et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, et Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitiâ eorum disperdet illos Dominus Deus noster.

Psalmus 94.

VENITE exulemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, et rex magnus super omnes Deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud; et siccam manus ejus formaverunt.

Venite, adoremus, et procidamus, et ploremus ante Dominum qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster: Et nos populus pascuæ ejus, et oves manus ejus.

H2

Hec si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione secundum diem temptationis in deserto, ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognoverunt vias meas, ut juravi in ira mea: si introibunt in requiem meam.

Psalmus 95.

CANTATE Domino canticum novum: cantate Domino, omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium, demonia: Dominus autem coeles fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferite Domino patriae gentium, afferete Domino gloriam et honorem: afferite Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, introite in atria ejus, adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: judicabit populos in equitate.

Latentur cœli, et exultet terra: commoveatur mare, et plenitudo ejus: gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum, à facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, et populos in veritate suâ.

Psalmus 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra; latentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu ejus: justitia et judicium correctio sedis ejus.

Igras antè ipsum præcedet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia, et qui gloriantur in simulacris suis.

Adora eum, omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: cus-

todit Dominus animas Sanctorum suorum: de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo, et rectis corde letitia.

Lætamini, justi, in Domino: confitemini memorie sanctificationis ejus.

Psalmus 97.

CANTATE Domino canticum novum, quia mirabilia fecit.

Salvabit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum, in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordie suæ, et veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ, Salutare Dei nostri.

Jubilare Deo, omnis terra: cantate et exultate et psallite.

Psallite Domino in citharâ, in citharâ et voce psalmi, in tubis ductilibus, et voce tubæ cornæ.

Jubilare in conspectu regis Domini, moveatur mare et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitiâ, et populos in æquitate.

Psalmus 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi: qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus, et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile et sanctum est; et honor Regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.

Moses et Aaron in Sacerdotibus ejus; et Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Intuebant Dominum, et ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos: Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo, omnis terra: servite Domino in lætitiâ.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Populus ejus et oves pascue ejus, introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est

Dominus: in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Psalmus 100.

MISERICORDIAM et judicium cantabo tibi, Domine.

Pasillam et intelligam in viâ immaculatâ: quandô venies ad me!

Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domûs meæ.

Non proponebam antè oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi.

Non adhesit mihi cor pravam: declinantem à me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secretô proximo suo, hunc persequabar.

Superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum; ambulans in viâ immaculatâ; hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domûs meæ qui facit superdiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ; ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Psalmus 101.

DOMINE, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me in quâcumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut cinis aruerunt.

Percussus sum ut fenum, et aruit cor meum; quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei; adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis; et factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei, et qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ et indignationis tuæ, quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt, et ego sicut fenum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permane; et memoriale tuum in generationem et generationem.

TU exurgens misereberis Sion; quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus, et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia edificavit Dominus Sion, et videbitur in gloriâ suâ.

Respexit in orationem humilium, et non
sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione alterâ; et
populus qui creabitur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelsa sancto suo; Do-
minus de cælo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum, ut sol-
veret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini, et
laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, et reges,
ut serviant Domino.

Respondit ei in viâ virtutis suæ: paucitatem
dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum:
in generationem et generationem anni tui.

INITIO tu, Domine, terram fundasti; et
opera manuum tuarum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes; et omnes
sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et muta-
buntur; tu autem idem ipse es, et anni tui
non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt, et semen
eorum in sæculum dirigetur.

Psaume 102.

BENEDIC, anima mea, Domine; et omnia
quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino; et noli obli-
visci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis;
qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in misericordiâ et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus, et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israël voluntates suas.

MISERATOR et misericors Dominus, longanimis; et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli à terrâ, corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum misertus est Dominus timentibus se; quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: homo, sicut fœnum dies ejus; tanquam flos agri sic efflorescit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet, et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, et usque in æternum, super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam; et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino, omnes virtutes ejus; ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus benedic, anima mea, Domino.

Psalmus 103.

BENEDIC, anima mea, Domino; Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti, amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem: qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulās super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: et ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus, super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tuâ fugient: à voce tonitru formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur, neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: intermedium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestię agri: expectabunt onagri in siti suâ.

Sæper et volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis, de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, et herbam servituti hominum.

Ut educas panem de terrâ, et vinum lætificet cor hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo, et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani quas plantavit: illic passerēs nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum; montes excelsi cervis, petra refugium hermaciis.

Fecit lunam in tempora: sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: in ipsâ pertransibunt omnes bestię sylvæ.

Catuli leonum rugientes ut rapiant, et querant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt; et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum, et ad operationem suam usque ad vesperum.

QUAM magnificata sunt opera tua, Domine ! omnia in sapientiâ fecisti : impleta est terra possessione tuâ.

Hoc mare magnum et spatiosum manibus : illis reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : illic naves pertransibunt.

Draco iste quem formasti ad illudendum ei ; omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : auferes spiritum eorum, et deficiente, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur ; et renovabis faciem terræ.

SIT gloria Domini in seculum ; lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respicit terram, et facit eum tremere : qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ : psallam Deo meo, quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum ; ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terrâ, et iniqui, ita ut non sint : benedic, anima mea, Domino.

Psalmus 104.

CONFITEMINI Domino et invocate nomen ejus ; annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei : narrate ei omnia mirabilia ejus.

L
cor
Q
facie
M
digi
Se
elect
Ip
terrâ
M
quod
Qu
sui
Et
Israë
Di
culun
Cù
incola
Et
regno
No
pro e
No
meis
Et
contr
Mi
datus

Laudamini in nomini sancto ejus, lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confirmamini; quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit; prodigia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus, filii Jacob, electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: in universâ terrâ judicia ejus.

Memor fuit in seculum testamenti sui; verbi quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraham; et juramenti sui ad Isaac.

Et statuit illud Jacob in præceptum, et Israël in testamentum æternum.

Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestræ.

Cum essent numero brevi, paucissimi et incolæ ejus.

Et pertransierunt de gente in gentem, et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis, et corripuit pro eis regis.

Nolite tangere christos meos, et in prophetis meis nolite malignari.

Et **V**OCAVIT (Dominus) famem super terram, et omne firmamentum patris contrivit.

Misit ante eos virum: in servum venundatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus : ferrum pertransiit animam ejus : donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum : misit rex, et solvit eum ; princeps populorum, et dimisit eum.

Constituit eum Dominum domus suæ, et principem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum, et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israël in Ægyptum, et Jacob accola fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum suum vehementer, et firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, et dolum facerent in servos ejus.

MISIT (Dominus) Moysen servum suum, Aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, et prodigiorum terrâ Cham.

Misit tenebras, et obscuravit ; et non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem, et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas, in penetralibus regum ipsorum.

Dixit et venit cænomyia, et ciniphes in omnibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem, ignem comburentem in terrâ ipsorum.

Et percussit vineas eorum et ficulneas eorum, et contrivit lignum finium eorum.

I
era
K
com
h
cor
E
erat
L
quia
E
igne
P
satu
D
in si
Q
habu
Et
elect
Et
popu
U
ejus
C
Q
faciet
Be
justiti

edes ejus :
ce veniret

um : misit
lorum, et

as suas, et

metipsum,

, et Jacob

menter, et

nt populum
us.

vum suum;

suorum, et

et non exa-

guinem, et

penalibus

ciniphes in

em, ignem

neas eorum,

Dixit et venit locusta et bruchæ, cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terrâ eorum; et comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terrâ eorum; primitius omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro; et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in perfectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem, ut luceret eis per noctem.

Petierunt; et venit coturnix: et pane coram saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in lætitiâ.

Et dedit illis regiones gentium: et labores populorum possiderunt.

Ut custodiant justificationes ejus, et legem ejus requirant.

Psalmus 105

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus; quoniam in seculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus.

Beati qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui : visita nos in salutaris tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitiâ gentis tuæ : ut lauderis cum hæreditate tuâ.

(1) **P**ECCAVIMUS cum patribus nostris : injusti egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen tuum, ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum, et exsiccatum est ; et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium, et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos : unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus, et laudaverunt laudem ejus.

Citò fecerunt : obliti sunt operum ejus, et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto, et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum, et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in catris ; Aaron sanctum Domini.

(1) Voyez la note au bas de la page 136.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et operuit super congregationem Abyron.

Et exarsit ignis in synagogâ eorum: flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb, et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam, in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terrâ Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses electus ejus stetisset in confractione in conspectu ejus: ut averteret iram ejus, ne disperderet eos.

Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem: non crediderunt verbo ejus.

Et murmuraverunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos, ut prosterneret eos in deserto.

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus, et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor, et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit, et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam, in generationem usque in sempiternam.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis, et vexatus est Moyses propter eos.

Quia exacerbaverunt spiritum ejus, et distinxit in labiis suis.

NON disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt enter gentes, et dedicerunt opera eorum.

Et servierunt sculptilibus eorum : et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, et filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum, et fornicati sunt in adinventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum, et abominatus est hæreditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium ; et dominati sunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum.

Sæpe liberavit eas ; ipsi autem exacerbaverunt eam in consilio suo, et humiliati sunt in iniquitatibus suis.)

Et vidit cùm tribularentur ; et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui, et pœnituit eum secundùm multitudinem misericordie sue.

Et dedit eos in misericordias, in conspectu omnium qui ceperant eos.

Sal
congr
Ut
rienu
Ber
et usq
Fiat,

Co
q
Die
redem
congre
A
Err
civitat
En
defect
Et
rentur
Et
civitat
Con
mirabi
Qui
surien
Sed
in men
Qui
innu
Et
firm

Salvos nos fac, Domine Deus noster, et congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo, et gloriamur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israël à seculo, et usque in seculum, et dicet omnis populus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici, et de regionibus congregavit eos.

A solis ortu et occusu, ab aquilone et mari.

Erraverunt in solitudine, in iniquo : viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes et sitientes ; anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum, cum tribularentur, et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordiae ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem, et animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris et umbrâ mortis, vinctos in mendicitate et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei, et consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum ; infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum, cū tribularentur, et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris et umbrā mortis et vincula eorum dirupit.

CONFITEANTUR Domino misericordiam ejus, et mirabilia ejus filiis hominum:

Quia contrivit portas æreas, et vectes ferreo confregit.

Suscepit eos de viā iniquitatis eorum propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cū tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum; et sanavit eos; eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiam ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis, et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, facient operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, et mirabilia ejus in profundo.

Dixit: et stetit spiritus procellæ, et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos: et descendant usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum devorata est.

cum tribulaverunt eos; et de necessitatibus eorum eduxit eos.
 Et statuit procellam ejus in auram; et siluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt, quia siluerunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

CONFITEANTUR Domino misericordie ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltent eum in ecclesia plebis, et in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, et exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in saluginem, a malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum, et terram sine aqua in exitu aquarum.

Et collocavit illic esurientes, et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas, et fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis; et jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt: et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore.

Effusa est contemptio super principes; et errare fecit eos in invio, et non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia, et posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, et lætabuntur: et omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, et custodiet hæc, et intelliget misericordias Domini?

Psalmus 107. (1)

PARATUM cor meum: Deus, paratum cor meum cantabo et psallam in gloria mea.

Exsurge, gloria mea; exsurge, psalterium et cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, et psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua.

Ut liberentur dilecti tui, (salvum fac dexteram tuam et exaudi me.

DEUS locutus est in sancto suo, exultabo et dividam Sichinam) et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, et meus est Manases; et Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus: Moab lebes spei meae.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? et non exhibis Deus, in virtutibus nostris.

Da nobis auxilium de tribulatione; quia salus hominis.

In Deo faciemus virtutem; et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

1) V oyez la note de la page 136.

Psalmus 108.

DEUS, laudem meam ne tacueris; quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me, et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi, ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis, et odium pro dilectione me.

CONSTITUE (Domine) super eum peccatorem; et diabolus stet à dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus: et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, et exor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent, et ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fenerator omnem substantiam ejus: et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini; et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper; et dispareat de terrâ memoria eorum, pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem et mendicum, et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem, sicut vestimentum: et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, et et sicut zona quâ semper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum, quia suavis est misericordia tua.

LIBERA me, quia egenus et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra, cum declinat, ablatum sum et excussus sum sicut locusta.

Genus mea infirmata sunt à jejuniis, et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis; viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me, Domine Deus meus: salva me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quis manus tua hæc; et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices.

Qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore; et operiantur, sicut diploide, confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo, et in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit à dextris pauperis, ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

LE DIMANCHE A VEPRES.

Psalmus 109.

DIXIT Dominus Domino meo: sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus, ex Sion; dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ, in splendoribus Sanctorum; ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum; Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas, conquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in viâ bibet; propterea exaltabit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde
meo, in concilio justorum et congregatione.

Magna opera Domini, exquisita in omnes
voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : et
justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum mise-
ricors et miserator Dominus ; escam dedit
timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui ;
virtutem operum suorum annuntiabit populo
suo.

Ut det illis hæreditatem gentium : opera
manuum ejus, veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata
in sæculum sæculi, facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo ; mandavit
in æternum testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus : initium
sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum,
laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir qui timet Dominum, in man-
datis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit semen ejus : generatio
rectorum benedicatur.

Gloria et divitiæ in domo ejus ; et justitia
ejus manet in sæculum sæculi.

E
mise
J
dispe
eter
In
mal
P
firm
dne
D
man
bitur
P
frem
peri

L
Si
et us
A
nom
E
supe
Q
habi
S
erige
U
prin
Q
fili

Exortum est in tenebris lumen rectis.
misericors et miserator et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat,
disponet sermones suos in judicio; quis in
aeternum non commovebitur.

In memoriâ aeternâ erit justus; ab auditione
malâ non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, con-
firmatum est cor ejus: non commovebitur
donec despiciat inimicos suos.

Dispersit dedit pauperibus, justitia ejus
manet in seculum sæculi; cornu ejus exalta-
bitur in gloriâ.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis
fremet et tabescet; desiderium peccatorum
peribit.

Psalmus 112.

LAUDATE, pueri, Dominum; laudate
nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc
et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, laudabile
nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, et
super oculos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis
habitat, et humilia respicit in cœlo et in terrâ.

Suscitans à terrâ inopem, et de stercore
erigens pauperem.

Ut colloket eum cum principibus, cum
principibus populi sui:

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem
filiorum lætantem.

Psalmus 118.

IN exitu Israel de *Aegypto*, domus Jacob
de populo barbaro.

Facta est *Judaea* sanctificatio ejus, Israel
potestas ejus.

Mare vidit et fugit : *Jordanis* conversus est
retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes, et colles
sicut agni ovium.

Quid est tibi, mare quod fugisti? et tu,
Jordanis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes; et colles
sicut agni ovium?

A facie Domini mota est terra, à facie Dei
Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum,
et rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini
tuo da gloriam.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ : ne-
quando dicant gentes, Ubi et Deus eorum?

Deus autem noster in cœlo, omnia quaecum-
que voluit fecit.

Simulacra gentium argentum et aurum,
opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur : oculos habent,
et non videbunt.

Aures habent et non audient; nares habent,
et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt; pedes
habent, et non ambulabunt : non clamabunt
in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino; adiutor eorum et protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino; adiutor eorum et protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino; adiutor eorum et protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri; et benedixit nobis.

Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos; super vos et super filios vestros.

Benedicti vos à Domino; qui fecit cælum et terram.

Cælum cœli Domina; terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine, neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus benedicimus Domino; ex hoc nunc et usque in sæculum.

LE LUNDI A VEPRES.

Psalm 114.

DILEXI, quoniam exaudit Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi, et in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis, et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem et dolorem inveni; et nomen Domini invocavi.

O Domine, libera animam meam; misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus; humiliatus sum, et liberavit me.

Convertere, anima mea, in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

Placebo Domino, in regione vivorum.

Psalmus 115.

CREDIDI propter quod locutus sum; ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

V
omni
med

L
Q
cord
æter

C
D

in se
D
lum

D
in se
D

audi
D
facia

D
inim

B
fider

B
in p
O
min

Vota mea Domino reddam in conspectu
omnis populi ejus, in atriis domus Domini, in
medio tui, Jerusalem.

Psalmus 116.

LAUDATE Dominum, omnes gentes; lau-
date eum, omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos miseri-
cordia ejus, et veritas Domini manet in
æternum.

Psalmus 117.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus,
quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israël quoniam bonus, quoniam
in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam in secu-
lum misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum, quoniam
in seculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum, et ex-
audivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor, non timebo quid
faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor, et ego despiciam
inimicos meos.

Bonum est confidere in Domino, quam con-
fidere in homine.

Bonum est sperare in Domino, quam sperare
in principibus.

Omnes gentes circumderunt me; et in no-
mine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me; et in nomine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis; et in nomine Domini, quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum, ut caderem, et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Vox exultationis et salutis, in tabernaculis justorum.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam; et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus; et morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ; ingressus in eas confitebor Domino: hæc porta Domini, justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, et factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobraverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud; et est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus; exultemus, et lætemur in eâ.

O Domine, salvum me fac; o Domine, bene prosperare: benedictus qui venit in nomine Domini.

Be
Dom
Co
usque
De
meus
Co
factu
Co
niam

B
Be
corde
No
ejus a
Tu
Ut
das j
Tu
omni
Co
quod
Ju
relin
In
in cu
In
me a
In
pecc

Benediximus vobis de domo Domini : Deus Dominus, et illuxit nobis.

Constituite diem solemnem in condensis, usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, et factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino, quoniam bonus ; quoniam in seculum miseria ejus.

Psalmus 118.

BEATI immaculati in viâ, qui ambulant in lege Domini.

Beati qui scrutantur testimonia ejus, in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti, mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas !

Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam, non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam ? in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te : ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine ; doce me justificationes tuas.

In labiis meis, pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In viâ testimoniorum tuorum delectatus sum ; sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor, et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor ; non obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me ; et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ : non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, in omni tempore.

Increpâsti superbos : maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium et contemptum ; quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur : servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est ; et consilium meum justificationes tuæ.

ADHÆSIT pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me, et exercebor in mirabilibus tuis.

De
me i
Vi
miser
Vi
oblitu
Ad
confu
Vi
dilatâ
L
semp
Da
tuam
De
quia
Inc
in av
Av
in viâ
Sta
tuo.
An
tus su
Ec
tuâ v
Et
mine
tuum
Et
quia

Dormitavit anima mea præ tædio : confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me, et de legibus tuis miserere mei.

Viam veritatis elegi : judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine : noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

LEGEM pone mihi, Domine, viam, justificationum tuarum, et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam ; et custodiam illam in toto corde meo.

Dehinc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua ; et non in avaritiam.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in viâ tuâ vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua : in æquitate tuâ vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine ; salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis
usquequaque, quia in judiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, in seculum, et in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum, et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis; quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi; excercebar in justificationibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea; quia eloquium tuum vivificavit me.

Cogitavi vias meas, et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus, ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me, et legem tuam non sum oblitus.

Mediâ nocte surgebam ad confitendum tibi, super judicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium mandata tua.

Misericordiâ tuâ, Domine, plena est terra: justificationes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Domine, secundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me; quia mandatis tuis credidi.

Priusquàm humiliarer ego deliqui, propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu, et in bonitate tua doce me
justificationes tuas.

Multipliata est super me iniquitas super-
borum; ego autem in toto corde meo scrutabor
mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego
verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me, ut discam
justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, super millia auri
et argenti.

MANUS tuas fecerunt me, et plasmaverunt
me: da mihi intellectum, et discam mandata
tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur:
quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua,
et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua, ut consoletur me, se-
cundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuas, et vivam;
quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniqui-
tatem fecerunt in me: ego autem exercebor in
mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, et qui no-
verunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justifica-
tionibus tuis; ut non confundar.

DEFECIT in salutare tuum anima mea,
et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum,
dicentes: Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruinâ: justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? quando facies de
persequentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed
non ut lex tua.

Omnia mandata tua, veritas: iniquè persecuti sunt me, adjuva me.

Paulominus consummaverunt me in terrâ:
ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me,
et custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem et generationem veritas tua: fundâsti terram, et permanet.

Ordinatione tuâ perseverat dies; quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est, tunc fortè periissem in humilitate meâ.

In æternum non obliviscar justificationes tuas, quia in ipsis vivificâsti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores, ut perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

QUOMODO dilexi legem tuam, Domine?
totâ die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti
mandato tuo ; quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi ; quia
testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi, quia mandata tua
quæsi.

Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos, ut
custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi ; quia tu legem
posuisti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua !
super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi : propterea odivi
omnem viam iniquitatis.

LUCERNA pedibus meis verbum tuum, et
lumen semitis meis.

Juravi et statui custodire judicia justitiæ
tuæ.

Humiliatus sum usquequaque, Domine : et
vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris meis beneplacita fac, Domine,
et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper, et legem
tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi ; et de
mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia tua in
æternum : quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justifica-
tiones tuas in æternum, propter retributionem.

INIQUOS odio habui, et legem tuam
dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu : et in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me, maligni ; et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium tuum et vivam ; non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me et salvus ero ; et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis ; quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : idèò dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas ; à judiciis enim tuis timui.

Fecit iudicium et justitiam : non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum ; non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum ; et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericordiam tuam, et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine ; dissipaverunt legem tuam.

Idèò dilexi mandata tua, super aurum et topazion.

Propterea à omnia mandata tua dirigebar : omnem viam iniquam odio habui.

MIRABILIA testimonia tua: idcirco ser-
vata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, et
intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum; quia
mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere mei, secundum
judicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium
tuum, et non dominetur mei omnis injustitia.

Redime me à calumniis hominum; ut cus-
todiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum;
et doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia
non custodierunt legem tuam.

Justus es, Domine; et rectum judicium tu-
um.

Mandasti justitiam testimonia tua, et verita-
tem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus; quia obliti
sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer, et ser-
vus tuus dilexit illud.

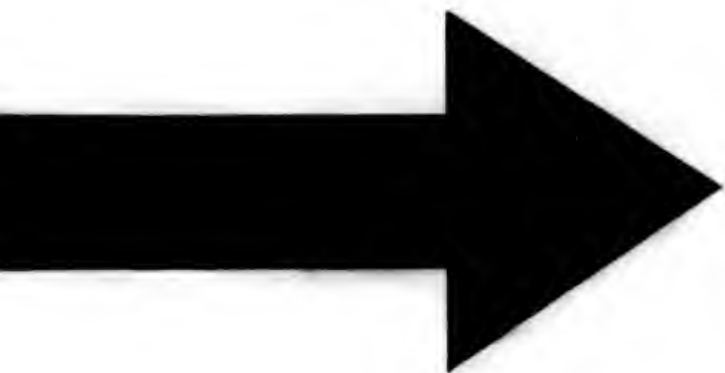
Adolescentulus sum ego, et contemptus:
justificationes tuas non sum oblitus.

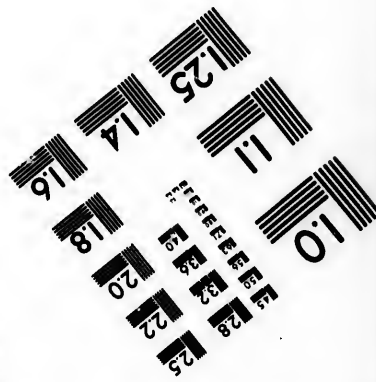
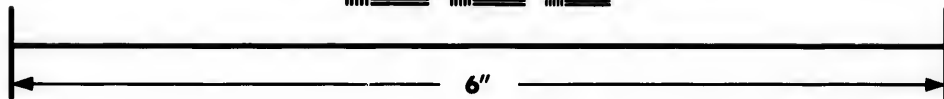
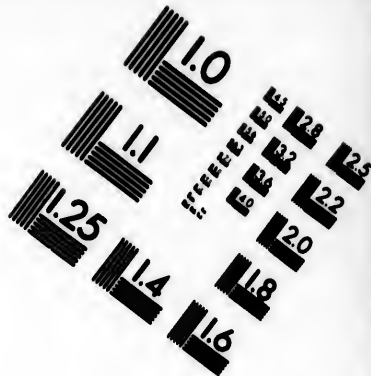
Justitia tua, justitia in æternum; et lex tua
veritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me; man-
data tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: intel-
lectum da mihi, et vivam.

**23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503**

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99

CLAMAVI in toto cordo meo; exaudi me,
Domine: justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te: salvum me fac; ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi; quia in verba tua supersperavi.

Prævenērunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine; et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati; à lege autem tuâ longè facti sunt.

Propè es tu, Domine; et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis, quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me; quia legem tuam non sum oblitus.

Judica iudicium meum, et redime me: propter eloquium tuum, vivifica me.

Longè à peccatoribus salus; quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine; secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me: à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, et tabescebam, quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine; in mericordiâ tuâ vivifica me.

Principium verborum tuorum, veritas, in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis, et à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum; legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam, et non est illis scandalum.

Expectabam, salutare tuum, Domine; et mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua, et dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua et testimonia tua, quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

APPROPINQUET deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum, cum docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum, quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Domine, et lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, et laudabit te; et iudicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæ periit: quæra servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Psalmus 119.

AD Dominum, cum tribularet, clamavi, et exaudivit me.

Domine, libera animam meam à labiis iniquis, et à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid opponatur tibi, ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitavi cum habitantibus Cedar: multum incolæ fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalmus 120.

LEVAVI oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, qui fecit cælum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet, qui custodit te:

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum, ex hoc nunc, et usque in seculum.

LE MARDI A VEPRES.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis, Jerusalem.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas, cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini; testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos et proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quesivi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in
coelis.

Ecce sicut oculi servorum, in manibus do-
minorum suorum.

Sicut oculi ancillae in manibus domine suae;
ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum,
donec misereatur nostri.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri,
quia multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra; op-
probrium abundantibus, et despectio superbis.

Psalmus 123.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc
Israël: nisi quia Dominus erat in nobis.

Cum exsurgerent homines in nos, fortè vi-
vos deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos, forsi-
tàn aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: forsi-
tàn pertransisset anima nostra aquam intolera-
bilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in
captionem dentibus eorum.

Anima nostra, sicut passer erepta est, de la-
queo venantium.

Laqueus contritus est, et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui
fecit coelum et terram.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion :
non commovebitur in æternum, qui ha-
bitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus, et Dominus in cir-
cuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in se-
culum.

Quia non relinquet Dominus virgam pecca-
torum super sortem justorum ; ut non exten-
dant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet
Dominus cum operantibus iniquitatem : pax
super Israël.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion,
facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, et
lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : magnificavit Do-
minus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : fac-
ti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, si-
cut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis, in exultatione
metent.

Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione,
portantes manipulos suos.

LE MERCREDI A VEPRES.

Psalme 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis antè lucem surgere : surgite postquàm sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederis dilectis tuis somnum, ecce hæreditas Domini, filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excusorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis : non confundetur, cum loquetur inimicis suis in portâ.

Psalme 127.

BEATI omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis : beatus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domus tue.

Filii tui sicut novellæ olivarum, in circuitu mensæ tue.

Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion : et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tue.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israël.

Psalmus 128.

SÆPE expugnaverunt me à juventute mea; dicat nunc Israël.

Sæpè expugnaverunt me à juventute mea; etenim non potuerunt mihi.

Suprà dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum: confundantur et convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut scœnum tectorum, quod priusquam evellatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam, qui metit, et sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine, Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus; speravit anima mea in Domino.

A custodia matutinâ usque ad noctem, speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psalmus 130.

DOMINE, non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre suâ, ita retributio in animâ meâ.

Speret Israël in Domino, ex hoc nunc, et usque in seculum.

LE JEUDI A VEPRES.

Psalmus 131.

MEMENTO, Domine, David; et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei.

Si dederò somnum oculis meis, et palpebris meis dormitionem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephratâ: invenimus eam in compis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus, adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam, et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

JURAVIT Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc quæ decebo eos.

Et filii eorum usque in seculum sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduas ejus benedicens benedictum, pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari, et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Psalmus 132.

ECCE quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum!

Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus :
sicut ros Hermon, qui descendit in montem
Sion.

Quoniam illuc mandavit Dominus benedic-
tionem, et vitam usque in seculum.

Psalmus 133.

ECCE nunc benedicite Dominum, omnes
servi Domini.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus
Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta,
et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit
cælum et terram.

Psalmus 134.

LAUDATE nomen Domini : laudate, servi,
Dominum.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus
Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus,
psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, Israël
in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Domi-
nus, et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus, fecit in
cælo, in terrâ, in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ, fulgura
in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis, qui
percussit primogenita Egypti, ab homine
usque ad pecus.

E
Eg
ejus.
Q
reges
Se
Bas
Et
ditat
De
mem
tione
Q
in se
Si
oper
O
et no
A
est s
Si
qui
D
Aar
bene
bene
B
in Jo

C

Et misit signa et prodigia in medio tui,
Ægypte: in Pharaonem, et in omnes servos
ejus.

Qui percussit gentes multas; et occidit
reges fortes.

Schon regem Amorrhæorum, et Og regem
Basan, et omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hæreditatem, hære-
ditatem Israël populo suo.

Domine, nomen tuum in æternum: Domine,
memoriale tuum in generationem et genera-
tionem.

Quia judicabit Dominus populum suum, et
in servis suis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum et aurum,
opera manuum hominum.

Os habent et non loquentur: oculos habent,
et non videbunt.

Aures habent, et non audient, neque enim
est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes
qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Domino: Domus
Aaron, benedicite Domino: Domus Levi,
benedicite Domino: qui timetis Dominum,
benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat
in Jerusalem.

Psalmus 135.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus,
quoniam in æternam misericordia ejus.

Confitemini Deo Deorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum misericordia ejus.

Solem in potestatem diei, quoniam in æternum misericordia ejus.

Lunam et stellas in potestatem noctis, quoniam in æternum misericordia ejus.

(CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus.)

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti et brachio excelso, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiones, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et eduxit Israel per medium ejus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem et virtutem ejus in mari Rubro, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum suum per desertum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Q
æter
Et
mise
Se
æter
Et
mise
Et
niam
H
æter
Q
quon
Et
in æ
Q
æter
Co
mise
Co
in æ

S
In
orga
Q
dure
Et
nobi

Qui percussit reges magnos, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et occidit reges fortes, quoniam in æternum misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et Og regem Basan, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum misericordia ejus.

Hæreditatem Israël servo suo, quoniam in æternum misericordia ejus.

Quia in humilitate nostrâ memor fuit nostri, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Psæume 136.

SUPER flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus, cùm recordaremur Sion.

In salicibus, in medio ejus, suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini in terrâ alienâ?

Si oblitus fuero tui, Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

Adhærent lingua mea faucibus meis, si non meminero tui.

Si non proposuero Jerusalem in principio lætitiæ meæ.

Memor esto, Domine, filiorum Edom, in die Jerusalem.

Qui dicunt: Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.

Beatus qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

LE VENDREDI A VEPRES.

Psalme 137.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ, quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quâcumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in animâ meâ virtutem.

omni in

oblivioni

s, si non

principio

Edom, in

usque ad

i retribu-
retribuisti

vulos tuos

PRES.

n toto cor-
oris mei.

pi : adora-
confitebor

tuâ, quo-
n sanctum

exnudi me :

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges ter-
ræ; quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini, quoniam magna
est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia res-
picit, et alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivi-
ficabis me : et super iram inimicorum meorum
extendisti manum tuam, et salvum me fecit
dextera tua.

Dominus retribuet pro me, Domine, miseri-
cordia tua in seculum : opera manuum tuarum
ne despicias.

Psalmus 138.

DOMINE, probasti me, et cognovisti me :
tu cognovisti sessionem meam et resur-
rectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè; se-
mitam meam et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævdisti, quia non
est sermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognovisti omnia novissi-
ma et antiqua : tu formasti me, et posuisti su-
per me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : con-
fortata est, et non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? et quò à facie tuâ fu-
giam?

Si assendero in cælum, tu illic est : si des-
cendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, et habi-
taverò in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me, et tenebit me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ conculcabunt me : et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, et nox sicut dies illuminabitur : sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus,

Quia tu possedisti renes meos : suscepisti me de utero matris meæ.

CONFTEBOR tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es : mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto : et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur, dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : exsurrexit, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores ; viri sanguinum, declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam ? et super inimicos tuos tabescebam ?

Perfecto odio oderam illos, et inimici facti sunt mihi

Proba me, Deus, et scito cor meum : interroga me, et cognosce semitas meas.

E
duc
E
Q
die
A
num
C
et ab
Q
absco
Et
scand
Di
Dom
D
Ne
cator
quas
Ca
rum
Ca
es eos
Vir
injust
Co
pis, et
Ver
et hab

Et vide si via iniquitatis in me est : et deduc me in viâ æternâ.

Psalmus 139.

ERIPE me, Domine, ab homine malo : à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde, totâ die constituebant prælia

Acuerunt linguas suas sicut serpentis ; venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris, et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos, absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu ; exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

DOMINE, Domine, virtus salutis meæ ; Dobumbrâsti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, à desiderio meo peccatori : cogitaverunt contra me : ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum, labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos : in misereriis non subsistent.

Vir lingosus non dirigetur in terrâ : virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo ; et habitabunt recti cum vultu tuo.

Psalmus 140.

DOMINE, clamavi ad te, exaudi me : intende voci mee, clamavero ad te.

Dirigitur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba nilitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis

Cum hominibus operantibus iniquitatem, et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordiâ et increpabit in me : oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum : absorpti sunt juncti petreæ iudices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt ; sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum ; quia ad te, Domine, Domine, oculi mei : in te operavi ; non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi, et à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo ejus peccatores : singulariter sum ego, donec transeam.

Psalmus 141.

VOCE meâ ad Dominum clamavi : voce meâ ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, et tribulationem meam ante ipsum pronuntio

I
cog
I
que
C
non
P
nim
C
mea
I
mili
L
fort
E
tend
retri

D
tate
E
quia
vive
Q
hum
C
culi
in m
M
sum
mea

In deficiendo ex me spiritum meum : et tu cognovisti semitas meas.

In viâ hâc quâ ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me ; et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine : dixi : Tu es spes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam ; quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me.

Educ de custodiâ animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant justî, donec retribuas mihi.

Psalmus 142.

DOMINE, exaudi orationem meam : auri-
bus percipe obsecrationem meam in veritate tuâ ; exaudi me in tuâ justitiâ.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam, humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; et anxius est super me spiritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Domine ; defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me : et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam, quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te levavi animam meam.

ERIPE me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : doce me facere voluntatem tuam, quia Deus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam meam, et in misericordiâ tuâ disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego servus tuus sum.

LE SAMEDI A VEPRES.

Psaume 143.

BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea et refugium meum,ceptor meus et liberator meus.

Protector meus, et in ipso speravi ; qui subdit populum meum sub me.

Domine, quid est homo, quia innotuisti ei?
aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies ejus
sicut umbra prætereunt.

Domine, inclina cœlos tuos, et descende:
tange montes, et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissipabis eos:
emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me, et
libera me de aquis multis, de manu filiorum
alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem; et
dextera eorum, dextera iniquitatis.

DEUS, canticum novum cantabo tibi; in
psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus, qui redemisti
David servum tuum de gladio maligno, eripe
me.

Et erue me de manu filiorum alienorum,
quorum os locutum est vanitatem: et dextera
eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes in
juventute suæ.

Filiæ eorum compositæ, circumornatæ ut
similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, eructantia ex
hoc in illud.

Oves eorum fœtosæ, abundantes in egressi-
bus suis: boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus, ne-
que clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc sunt :
beatus populus cujus Dominus Deus ejus.

Psalmus 144.

EXALTABO te, Deus meus Rex ; et benedicam nomini tuo in seculum, et in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi ; et laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis ; et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua ; et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt, et justitiâ tuâ exultabunt.

MISERATOR et misericors Dominus ; patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua ; et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium seculorum,
et dominatio tua, in omni generatione et
generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, et
sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt, et
erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine, et tu
das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, et imples omne
animal benedictione.

JUSTUS Dominus in omnibus viis suis, et
sanctus in omnibus operibus suis.

Propè est Dominus omnibus invocantibus
eum, omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, et depre-
cationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se, et
omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum,
et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in
seculum, et in seculum seculi.

Psalmus 145.

LAUDA, anima mea, Dominum; laudabo
Dominum in vitâ meâ, et psallam Deo
meo, quandiù fuero.

Nolite confidere in principibus, in filiis ho-
minum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram
suam: in illâ die peribunt omnes cogitationes
eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adiutor ejus, spes
ejus in Domino Deo ipsius, qui fecit cœlum
et terram, mare et omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum, facit
judicium injuriam patientibus, dat escam
esurientibus.

Dominus solvit compeditos, Dominus illu-
minat cæcos.

Dominus erigit elisos, Dominus diligit
justos.

Dominus custodit advenas: pupillum et
viduam suscipiet, et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in secula, Deus tuus
Sion, generationem et generationem.

Psalmus 146.

LAUDATE Dominum, quoniam bonus est
psalmus: Deo nostro sit jucunda decora-
que laudatio.

Ædificans Jerusalem Dominus, dispersiones
Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos, et alligat contritiones
eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum, et omni-
bus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna virtus
ejus, et sapientiæ ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus: humilians
autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione, psallite
Deo nostro in citharâ.

Qui operit cœlum nubibus, et parat terræ
pluviam.

Qui producit in montibus scœnum; et herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum, et in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerusalem, Dominum; lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut buccellas: antè faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob, justitias et judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavit eis.

Psalmus 148.

LAUDATE Dominum de cœlis: laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus; laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum, sol et luna, laudate eum stellæ et lumen.

Laudate eum, cœli cœlorum; et aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in seculum seculi: præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terrâ, dracones et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus.

Montes et omnes colles, ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestiæ et universa pecora, serpentes et volucres pennatæ.

Reges terræ et omnes populi, principes et omnes judices terræ.

Juvenes et virgines, senes cum junioribus, laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram: et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus Sanctis ejus, filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

CANTATE Domino canticum novum: laus ejus in ecclesiâ sanctorum

Lætetur Israël in eo qui fecit eum, et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo, et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria; lætabuntur in cubiliis suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus, et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum; gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dominum in Sanctis ejus; laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus; laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio et citharâ.

Laudate eum in tympano et choro: laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benè sonantibus: laudate eum in symbalis jubilationis: omnis spiritus laudet Dominum.

; laudate

eum stellæ

aque om-
nomen Do-

se manda-

um seculi:
t.

ones et om-

tus procel-

uctifera, et

entes et vo-

principes et

junioribus,
altatum est

terram: et

filiis Israël,

novum: laus

CANTIQUES

POUR LES LAUDES.

Cantique d'Isaïe, pour le lundi.

CONFITEBOR tibi, Domine, quoniam
iratus es mihi; conversus est furor tuus,
et consolatus es me.

Ecce Deus Salvator meus; fiducialiter agam,
et non timebo.

Quia fortitudo mea, et laus mea Dominus,
et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Sal-
vatoris: et dicetis in die illâ:

Confitemini Domino, et invocate nomen
ejus.

Notas facite in populis adinventiones ejus,
mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam excelsum est
nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam magnificè fecit,
annuntiate hoc in universâ terrâ.

Exulta et lauda, habitatio Sion, quia magnus
in medio tui Sanctus Israël.

Cantique d'Exéchias, pour le mardi.

EGO dixi: in dimidio dierum meorum,
vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum et dixi:
Non videbo Dominum Deum in terrâ viven-
tium.

Non aspiciam hominem ultra, et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est, velut à texente, vita mea; dùm adhuc ordirer, succidit me: de manè usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad manè, quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De manè usque ad vesperam finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditator ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me: quid dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos, in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritûs mei, corripies me et vivificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret: projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi: neque mors laudabit te: non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodiè: pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine, saluum me fac : et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ, in domo Domini.

Cantique d'Anne, pour le mercredi.

EXULTAVIT cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo.

Dilatatum est os meum super inimicos meos ; quia lætata sum in salutari tuo.

Non est Sanctus, ut est Dominus, neque enim est alius extrâ te : et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes.

Recedant vetera de ore vestro, quia Deus scientiarum Dominus est, et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, et infirmi accincti sunt robore.

Repleti priùs pro panibus se locaverunt, et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos, et quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat, et vivificat ; deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit, et dat ; humiliat et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, et de stercore elevat pauperem.

Ut sedeat cum principibus, et solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terræ: et posuit
super eos orbem.

Pedes Sanctorum suorum servabit, et impii
in tenebris conticescent: quia non in fortitudi-
ne suâ roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus; et
super ipsos in cœlis tonabit.

Dominus judicabit fines terræ, et dabit im-
perium regi suo, et sublimabit cornu Christi
sui.

Cantique de Moïse, pour le jeudi.

CANTEMUS Domino, gloriôsè enim ma-
gnificatus est: equum et assensorem deje-
cit in mare.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et fac-
tus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum: Deus
patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, Omnipotens
nomen ejus: currus Pharaonis et exercitum
ejus projecit in mare.

Electi principes ejus submersi sunt in mari
Rubro; abyssi operuerunt eos: descenderunt
in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificata est in for-
titudine; dextera tua, Domine, percussit ini-
micum; et in multitudine gloriæ tuæ deposu-
isti adversarios tuos.

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut
stipulam, et in spiritu furoris tui congregati
sunt aquæ.

Stetit unda fluens : congregati sunt abyssi
in medio mari.

Dixit inimicus : Persequar, et comprehen-
dam ; dividam spolia, implebitur anima mea.
Evaginabo gladium meum : interficiet eos ma-
nus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare :
submersi sunt quasi plumbum in aquis vehe-
mentibus.

Quis similis tui in fortibus, Domine ? quis
similis tui ? magnificus in sanctitate, terribilis
faciens mirabilia.

Extendisti manum tuam ; et devoravit eos
terra : dux fuisti in misericordiâ tuâ populo
quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tuâ, ad habi-
taculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt : dolores
obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, ro-
bustos Moab obtinuit tremor : obriguerunt
omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, in ma-
gnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec per-
transeat populus tuus, Domine, donec per-
transeat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos et plantabis in monte hære-
ditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo, quod o-
peratus est, Domine.

S
run
num
In
ribu
per
F
cum,

D
Do
vifica
In
fueris
De
te Ph
Op
na es
Spl
bus ej
Ibi
ciem e
Et
tit et
Asp
monte
Incu
eterni
Pro
babun

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ : Dominus regnabit in æternum, et ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equitibus ejus in mare : et reduxit super eos Dominus aquam maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum, in medio ejus.

Cantique d'Habacuc, pour le vendredi.

DOMINE audi vi auditionem tuam : et timui.

Domine, opus tuum ; in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies : cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, et Sanctus de monte Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus, et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus : ante faciem ejus ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes ejus : stetit et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit gentes, et contriti sunt montes seculi.

Incurvati sunt colles mundi, ab itineribus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine?
aut fluminibus furor tuus, vel mari indignatio
tua?

Quia ascendes super equos, et quadrigæ tuæ
salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum; juramen-
ta tribubus, quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ, viderunt te et dolue-
runt montes, gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam; altitudo manus
suas levavit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in
luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore
fulgorantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram; et in fu-
rore obstupescies gentes.

Egressus es in salutem populi tui in salu-
tem cum Christo tuo,

Percussisti caput de domo impii: denudâs-
ti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum
ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum
me.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pau-
perem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aqua-
rum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus: à
voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, et sub-
ter me scateat.

U
cen
F
in v
M
cibu
A
men
E
in D
D
des
Et
psalm

A
Co
ros e
Qu
super
Da
fecta
De
tus e
in sor
Ge
reddi
Nu
sedit

Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit, et non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ, et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus, et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea, et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super Excelsa mea deducet me victor, in psalmis canentem.

Cantique de Moïse, pour le samedi.

AUDITE, cœli, quæ loquor : audiat terra verba oris mei.

Concrescat ut pluvia doctrina mea : fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stilla super gramina, quia nomen Domini invocabo.

Date magnificentiam Deo nostro : Dei perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia.

Deus fidelis, et absque ullâ iniquitate, justus et rectus : peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus.

Generatio prava atque perversa, hæccine reddis Domino, popule stulte et insipiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, et fecit, et creavit te ?

Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi; majores tuos, et dicent tibi.

Quandò dividebat Altissimus gentes, quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus: Jacob funiculus hæreditatis ejus.

**Invenit eum in terrâ desertâ, in loco horro-
ris et vestæ solitudinis.**

Circumduxit eum, et docuit, et custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, et super eos volitans.

Expandit alas suas, et assumpsit eum, atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit, et non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram, ut comederet fructus agrorum.

Ut surgeret mel de petrâ, oleumque de saxo durissimo.

Butyrum de armento, et lac de ovibus, cum adipe agnorum et arietum filiorum Basan.

Et hircos cum medullâ tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

**Incrassatus est dilectus, et recalcitravit: in-
crassatus, impinguatus, dilatatus.**

**Dereliquit Deum factorem suum, et reces-
sit à Deo salutari suo.**

Provocaverunt eum in diis alienis, et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt. Immolaverunt dæmonibus, et non Deo, Diis quos ignorabant.

Novi recentesque venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit, dereliquisti : et oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus ; et ad iracundiam concitatus est, quia provocaverunt eum filii sui et filię.

Et ait : Abscondam faciem meam ab eis, et considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est, et infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, et irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, et in gente stultâ irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, et ardebit usque ad inferni novissima.

Devorabitque terram cum germine suo, et montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala, et sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame ; et devorabunt eos aves morsu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, et intus pavor, juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixit : Ubinam sunt ? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli, ne forte superbirent hostes eorum.

Et dicerent : manus nostra excelsa, et non Dominus, fecit hæc omnia.

Gens absque consilio et sine prudentiâ : utinam saperent et intelligerent, ac novissima providerent !

Quomodo persequatur unus mille; et duo fugent decem millia ?

Nonne idem quia Deus suus vendidit eos, et dominus conclusit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eorum, et inimici nostri sunt iudices.

De vineâ Sodomorum vinea eorum, et de suburbanis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis; et botri amarissimi.

Fel draconum, vinum eorum : et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, et signata in thesauris meis ?

Mea est ultio, ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum.

Juxta est dies perditionis, et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis miserebitur.

Videbit quod infirmata sit manus; et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam ?

bibe
S
sit
V
Deu
E
am,
pos
L
Vive
S
ripu
R
oder
In
meu
D
dati
L
nem
E
prop
Can
B
secu

De quorum victimis comedebant adipēs, et bibebant vinum libaminum.

Surgant, et opitulentur vobis, et in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sim solus, et non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciam, percutiam, et ego sanabo, et non est qui de manu mea possit eruere.

Levabo ad cælum manum meam ; et dicam : Vivo ego in æternum.

Si accuero ut fulgur gladium meum, et arripuerit iudicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis ; et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, et gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum, et de captivitate nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus ; quia sanguinem servorum suorum ulciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eorum, et propitius erit terræ populi sui.

Cantique des trois jeunes hommes dans la fournaise de Babylone. Dan. 3.

POUR LE DIMANCHE.

BENEDICITE, omnia opera Domini, Domino : laudate et superexaltate eum in secula.

M18°

Benedicite, Angeli Domini, Domino : benedicite, cœli, Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Domino : benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

Benedicite, sol et luna, Domino : benedicite, stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber et ros, Domino : benedicite, omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis et æstus, Domino : benedicite, frigus et æstus, Domino.

Benedicite, rores et pruina, Domino, benedicite, gelu et frigus, Domino.

Benedicite, glacies et nives, Domino, Benedicite, noctes et dies, Domino.

Benedicite, lux et tenebræ, Domino : benedicite, fulgura et nubes, Domino.

Benedicat terra Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, montes et colles, Domino : benedicite universa germinantia in terrâ, Domino.

Benedicite, fontes, Domino : benedicite, maria et flumina, Domino.

Benedicite, cetæ et omnia quæ moventur in aquis, Domino : benedicite, omnes volucres cœli, Domino.

Benedicite, omnes bestię et pecora, Domino : benedicite, filii hominum, Domino.

Benedicat Israël Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino : benedicite, servi Domini, Domino.

B
mino
Dom
B
no :

At
verse

Bo
to sp

in se
Be

li : et
in se

B

Et
vid p

Sic
culo

Sal
omni

Ad
nostr

Ju
trem

Ut
rum

In
diebu

Benedicite, spiritus et animæ justorum, Domino : benedicite, sancti et humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misaiël, Domino : laudate et superexaltate eum in secula.

Au lieu du Gloria Patri, etc. on dit les deux versets suivans.

Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto spiritu : laudemus et superexaltemus eum in secula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli : et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in secula.

Cantique de Zacharie. Luc, 1.

BENEDICTUS Dominus Deus Israël ; quia visitavit et fecit redemptionem plebis sue.

Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui a seculo sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis.

Ut sinè timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

In sanctitate et justitiâ coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis :
præibis enim ante faciem Domini, parare vias
ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus ; in
remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in qui-
bus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris et in umbrâ
mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in
viam pacis.

Cantique de la Vierge. Luc, 1. v. 46.

MAGNIFICAT, anima mea, Domi-
num :

Et exultavit spiritus meus, in Deo saluari
meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ ;
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes ge-
nerationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, et
sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progeni-
es, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit
superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, et exaltavit hu-
miles.

Esurientes implevit bonis, et divites dimisit
inanes.

Suscepit Israël puerum suum, recordatus
misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham
et semini ejus in secula.

Cantique de S. Siméon Luc. 2. v. 19.

NUNC dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei, salutare tuum.

Quod parasti, antè faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israël.

Cantique de l'Eglise.

TE Deum laudamus, te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem, omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi Cœli et universæ Potestates,

Tibi Cherubim et Seraphim, incessabili voce proclamant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra, majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus ;

Te Prophetarum laudabilis numerus ;

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia.

Patrem, immensæ majestatis :

Venerandum tuum verum, et unicum Filium.

Sanctum quoque, paracletum Spiritum.

Tu Rex gloriæ, Christe.

Tu Patris, sempiternus es Filius,

Tu ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti creden-
tibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in gloriâ Patris.
Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulis tuis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti.

Æternâ fac cum Sanctis tuis in gloriâ nu-
merari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et
benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos usque in æter-
num.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, et in
seculum seculi.

Dignare, Domine, die isto, sine peccato nos
custodire.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos;
quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi; non confundar in
æternum.

PSAUMES DE LA PENITENCE.

PSAUME 6. Domine, ne in furore. Ps. 31.
Beati quorum. Ps. 37. Domine, ne in
furore. Ps. 50. Miserere. Ps. 101. Domine,
exaudi. Ps. 120. De profundis. Ps. 142. Do-
mine, exaudi.

K
Chris
Pater
Fili
Spiri
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Omn
no
Omn
ore
Sanc
Omn
pr
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc

LITANIES DES SAINTS.

KYRIE, eleïson, Christe, eleïson.
Kyrie, eleïson.

Christe, audi nos, Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis, Deus, Miserere nobis.

Fili Redemptor mundi, Deus.

mis.

Spiritus sancte, Deus,

mis.

Sancta Trinitas, unus Deus,

mis.

Sancta Maria,

ora pro nobis.

Sancta Dei Genitrix.

ora.

Sancta Virgo Virginum,

ora.

Sancte Michaël,

ora.

Sancte Gabriel,

ora.

Sancte Raphaël,

ora.

Omnes sancti Angeli et Archangeli, orate pro nobis.

Omnes sancti beatorum Spirituum ordines,
orate pro nobis.

Sancte Joannes Baptista,

ora.

Omnes sancti Patriarchæ et Prophetae, orate pro nobis.

Sancte Petre,

ora pro nobis.

Sancte Paule,

ora.

Sancte Andrea,

ora.

Sancte Jacobe,

ora.

Sancte Joannes,

ora.

Sancte Thoma,

ora.

Sancte Philippe,

ora.

Sancte Bartholomæe,

ora.

Sancte Matthæe,

ora.

Sancte Simon,

ora.

Sancte Thaddæe,	ora pro nobis.
Sancte Matthia,	ora.
Sancte Barnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apostoli et Evangelistæ, orate pro nobis.	
Omnes sancti Discipuli Domini,	orate.
Omnes Sancti Innocentes,	orate.
Sancte Stephane,	ora.
Sancte Clemens,	ora.
Sancte Laurenti,	ora.
Sancte Vincenti,	ora.
Sancte Dyonisi cum Sociis tuis,	orate.
Sancti Cosma et Damiane,	orate.
Sancti Gervasi et Protasi,	orate.
Sancte Sebastiane,	ora.
Omnes Sancti Martyres,	orate.
Sancte Sylvester,	ora.
Sancte Gregori,	ora.
Sancte Ambrosi,	ora.
Sancte Augustine,	ora.
Sancte Hieronyme,	ora.
Sancte Hilari,	ora.
Sancte Martine,	ora.
Sancte Remigi,	ora.
Sancte Nicolae,	ora.
Sancte Marcelle,	ora.
Sancte Germane,	ora.
Sancte Landerice,	ora.

Omne
pro
Omne
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Omne
nob
Omne
nob
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Sanct
Omne
Omne
nob
P
P
A
Ab o

Ab irâ tuâ, libera nos, Domine.
 A subitanâ et improvisâ morte, libera.
 Ab insidiis diaboli, libera.
 Ab immundis cogitationibus, libera.
 Ab irâ, et odio, et omni malâ voluntate, libera
 nos, Domine.
 A fulgure et tempestate, libera.
 A morte perpetuâ, libera.
 Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ,
 libera nos, Domine.
 Per adventum tuum, libera.
 Per Nativitatem tuam, libera.
 Per Baptismum et sanctum jejunium tuum,
 libera nos Domine.
 Per crucem et Passionem tuam, libera.
 Per mortem et Sepulturam tuam, libera.
 Per Sanctam Resurrectionem tuam, libera
 nos, Domine.
 Per admirabilem Ascensionem tuam, libera
 nos, Domine.
 Per adventum Spiritûs Sancti Paracleti, libera
 nos, Domine.
 In die judicii, libera nos, Domine.
 Peccatores, te rogamus, audi nos.
 Ut ad veram pœnitentiam nos perducere
 digneris, te rogamus.
 Ut remissionem peccatorum nostrorum nobis
 dones, te rogamus.
 Ut compunctionem cordis, fontemque lacry-
 marum nobis dones, te rogamus.
 Ut fidem, spem, et charitatem nobis dones,
 te rogamus.

Ut E
 serv
 Ut I
 Ecc
 dig
 Ut A
 tion
 con
 Ut re
 Ut in
 ner
 Ut R
 et
 rog
 Ut cu
 tatem
 Ut no
 tare
 Ut r
 erig
 Ut on
 bon
 Ut an
 ber
 tion
 Ut fr
 te
 Ut on
 nan
 Ut no
 Fili I

omine.	Ut Ecclesiam tuam sanctum regere et con-	
libera.	servare digneris,	te rogamus.
libera.	Ut Domum Apostolicum et omnes gradus	
libera.	Ecclesiæ in sanctâ religione conservare	
libera	digneris,	te rogamus.
libera.	Ut Antistitem nostrum, et omnes congrega-	
libera.	tiones illi commissas, in tuo sancto obsequio	
s tuæ,	conservare digneris,	te rogamus.
libera.	Ut regem nostrum custodire digneris, te roga.	
libera.	Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare dig-	
tuum,	neris,	te rogamus.
libera.	Ut Regibus et Principibus Christianis pacem	
libera.	et veram concordiam donare digneris, te	
libera	rogamus.	
libera.	Ut cuncto populo Christiano pacem et uni-	
libera.	tatem largiri digneris,	te rogamus.
libera	Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confor-	
libera	tare et conservare digneris,	te rogamus.
libera	Ut mentes nostras ad cœlestia desideria	
libera	erigas,	te rogamus.
libera	Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna	
libera	bona retribuas,	te rogamus.
omine.	Ut animas nostras, fratrum, propinquarum, et	
ducere	benefactorum nostrorum, ab æternâ damna-	
gamus.	tionem eripias,	te rogamus.
in nobis	Ut fructus terræ dare et conservare digneris,	
gamus.	te rogamus, audi nos.	
lacry-	Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æter-	
gamus.	nam donare digneris,	te rogamus.
donec,	Ut nos exaudire digneris,	te rogamus.
	Fili Dei,	te rogamus.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Kyrie, eleïson. Christe, eleïson. Kyrie eleïson.

Pater noster, tout bas jusqu'au V.

Et ne nos inducas in tentationem

R. Sed libera nos à malo.

V. Domine, non secundum peccata nostra;

R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

V. Estò nobis, Domine, turris fortitudinis;

R. A facie inimici,

Memor esto congregationis tuæ.

V. Quam possedisti ab initio.

Ps. 69. Deus in adjutorium. Ps. 109.

Oremus.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram, ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris quos tuos fide et opere futuros esse prænoscis; te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens seculum adhuc in carne

retin
cepit
piet
suor
Don
R

POU

S
Em
Affu

F
Pro
In r
Sed

M
Et
Ho
Ma

retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

H Y M N E S

POUR LES DIFFÉRENS TEMPS DE L'ANNÉE.

A V Ê P R E S.

Pendant l'Avent.

STATUTA decreto Dei
Tandem propinquant tempora ;
Emptus tot annorum morâ
Affulget è cœlo dies.

Patris nefando crimine
Proles jacebat saucia ;
In mortis umbrâ conditum
Sedebat humanum genus.

Mortis secundæ debitos
Et sempiternis ignibus
Horrenda justî Judicis
Manebat expectatio.

*Heu ! quis ruinæ tam gravis
Sarcire damna ; quæ manus
Afferre tam grandi queat
Parem medelam vulneri ?*

*Tu, Christe ; tu solus tuo,
Delapsus è throno Deus,
Imagini potes tuæ
Formam decusque reddere.*

*Rorate, cæli desuper ;
Justumque sæcundo sinu
Complexa tellus, perditio
Orbi salutem germinet.*

*Sit sempiterna laus tibi ;
Verbum Patris factum caro.
Cum Patre, cumque Spiritu,
Nunc et per omne seculum.*

Amen.

Pendant le Carême.

AUDI, benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro jejûnio
Fusas quadragenario.

*Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium :
Ad te reversis exhibe
Remissionis gratiam.*

*Multum quidem peccavimus,
Sed parce consentientibus :
Ad nominis laudem tui,
Confer medelam languidis.*

*Sic
Don
Jejun
A la
Pr
Con
Ut fr
Jejun*

A
Atqu
Felix

*Su
Gaby
Func
Muta*

*So
Prof
Mala
Bon*

*M
Sum
Qui
Tuli*

*V
Inte
Nos
Mit*

*Sic corpus extrâ conteri
Dona per abstinētiā ;
Jējunet ut mens sobria
A labe prorsus criminum.*

*Præsta, beata Trinitas,
Concede, simplex Unitas
Ut fructuosa sint tuis
Jējuniorum munera.*

Amen.

Pour les fêtes de la Sainte Vierge.

AVE, maris Stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Amen.

*Sumens illud ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.*

*Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.*

*Monstra te esse matrem :
Sumat per te precēs,
Qui pro nobis natus.
Tulit esse tuus.*

*Virgo singularis,
Inter omnis mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.*

*Vitam præsta puram,
Iter para tutum ;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.*

*Sit laus Deo Patri,
Summum Christo decus,
Spiritus sancto ;
Tribus honor unus.*

Amen.

A COMPLIES.

Pendant l'Avent.

IN noctis umbrâ desides
Dùm somnus artus occupat,
Ad te, Deus, fidelibus
Mens excubas suspiriis.

Desiderate gentibus :
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces gementium,
Tandemque lapsos excita.

Adsis Redemptor ; et tuæ
Plebis relaxans crimina,
Adæ scelus quas clauserat,
Recluide cœlestes domos.

Qui liberator advenis,
Fili, tibi laus maxima,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna Secula.

Amen.

Depuis la veille de Noël jusqu'à la Présentation de Notre-Seigneur inclusivement.

MUNDI salus qui nasceris,
Jesu puer, nos respice :
Da moribus castis tuam
Referre nos infantiam.

Amen.

*Fessos diurno dùm levat
Labores nocturnus sopor,
Defende, Pastor, bestiis
Tuas ab infestis oves.*

O Virgo, quæ paris Deum
Fovesque lactentem sinn ;
Hunc flecte nobis quâ vales,
Benigna Mater, gratiâ.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna secula

Amen.

Depuis le lendemain de la présentation de Notre-Seigneur, jusqu'au mercredi des cendres inclusivement.

GRATES peracto jam die,
Deus, tibi persolvimus ;
Pronoque, dùm nox incipit,
Prosternimus vultu preces.

Quod longa peccavit dies
Amarus expiet dolor ;
Somno gravatis ne nova
Infigat hostis vulnera.

Amen.

Infestus usque circuit,
Quærens leo quem devoret :
Umbrâ sub alarum tuos
Defende filios, Pater.

O quandò luceat tuus
Qui nescit occasum dies !
O quandò sancta se dabit
Quæ nescit hostem patriâ !

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spiritu,
Nunc et per omne sæculum.

Amen.

Pendant le Carême.

O SPLENDOR, æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lumine,
Mentis fugas caliginem.

En solis abscessit jubar,
Noctisque succedunt vices ;
Qui prosperum donas diem
Da tuta noctis otia

Si clausa torpent lumina,
Suspiret ad te mens vigil :
Potente, qui te diligunt,
Servos tuère dexterâ.

Tu, quos molesti corporis
Gravis retardat sarcina ;
Fac mentis alis libero
Sursùm volatu tendere.

O s
Votis
Defen
Merc
Da
Ejusq
Sanct
Nunc

J
Redu
Mort
No
Merg
Hosti
Artes

Ut
Et co
Sic m
Ne co

Da
Tecu
Terre
Amar

Sit
Qui r
Ad a
Comp

O spes salutis unica,
Votis adesto supplicum,
Defende quos mercatus es
Mercede fusi sanguinis.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spiritu
Nunc, et per omne seculum. Amen.

Au temps de Pâques.

Amen.

JESU Redemptor seculi,
Qui tertio per sidera
Redux ab inferis cie,
Mortem resurgendo necas.

Nox atra jam tetras premet,
Mergetque somno lumina :
Hostis furorem perfidi
Artesque coccas disjice ;

Ut justa dum curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus occupet,
Ne corda torpor opprimat.

Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da surgere ;
Terrena da contemnere ;
Amare da cœlestia.

Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spiritus. Amen.

Pour les Fêtes de la Ste. Vierge.

VIRGO Dei genitrix, quem totus non capit orbis.

In tua se clausit viscera factus homo.

HINC meritò dicent te secula cuncta beatem :

HINC populi matrem te dominamque colunt.

SUSPICE quos pia plebs tibi pendere certat honores :

Annue sollicitâ quam prece poscit opem.

GLORIA magna Patri; compar sit gloria Nato.

Amborum tibi par, Spiritus alme, decus. Amen.

ANTIENNES A LA STE. VIERGE.

Depuis la veille du premier dimanche de l'Avent, jusques et compris le jour de la Présentation de Notre Seigneur.

ALMA Redemptoris Mater, quæ pervia cœli,

Porta manes, et stella maris, succurre cadenti.

Surgere qui curat populo: tu quæ genuisti;

Naturâ mirante, tuum sanctum Genitorem;

Virgo prius ac posterius, Gabrielis ab ore,

Sumens illud Ave, peccatorum miserere.

V. Deus in medio ejus.

R. Non commovebitur.

Depuis Noël jusqu'à la Présentation.

V. Homo natus est in eâ.

R. Et ipse fundavit eam altissimus.

*Depuis le lendemain de la Présentation de
Notre-Seigneur, jusqu'au Mardi-Saint, inclu-
sivement.*

AVE, Regina cœlorum,
Ave, Domina Angelorum :
Salve, radix, salve, porta,
Ex quâ mundo lux est orta.

GAUDE, Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa :
Vale, ô valde decora,
Et pro nobis Christum exora.

V. Elegit eam Dominus ;

R. In habitationem sibi.

*Depuis la veille de Pâques, jusques et compris
le Vendredi de la Pentecôte.*

REGINA cœli, lætare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

V. Circumdedisti me lætitiâ, Domine,

R. Ut cantet tibi gloria mea Ps. 29.

*Depuis la veille de la Trinité, jusqu'au Ven-
dredi, surveille du premier Dimanche de
l'Avent.*

SALVE, Regina, mater misericordiæ ;
Vita, dulcedo et spes nostra, salve ;
Ad te clamamus, exules filii Evæ :
Ad te suspiramus, gementes et flentes in hac
lacrymarum valle.

Eia ergo, advocata nostra, illos tuos miseri-
cordes oculos ad nos converte;

Et Jesum, benedictum ventris tui, nobis post
hoc exilium ostende;

O clemens !

O pia !

O dulcis Virgo Maria !

V. Vultum tuum deprecabuntur ;

R. Omnes divites plebis. Ps. 44.

Heur
fon

POU

EC

tre all
qui vo
demen
pies, j
vos c
Seign
concil
je n'a
march
gnez
tre ju
larme
prost
titude
gneun
sur m
votre
ô mor
mes p

his post

Vos péchés vous sont remis.

POUR SE PRÉPARER A LA CONFESION.

ECOUTEZ ma prière, Seigneur, qui êtes le Dieu grand et terrible, qui gardez votre alliance et votre miséricorde envers ceux qui vous aiment et qui observent vos commandemens. J'ai péché, j'ai fait des actions impies, je me suis retiré de vous et de la voie de vos commandemens. La justice est à vous, Seigneur, la miséricorde et la grâce de la réconciliation vous appartiennent, ô mon Dieu : je n'ai point écouté votre voix qui m'invitait à marcher dans les sentiers de votre loi. Daignez détourner de dessus moi les effets de votre juste colère, et laissez-vous fléchir par mes larmes. Je vous offre mes prières, et je me prosterne devant vous, dans la vue de la multitude de vos miséricordes. Exaucez-moi, Seigneur ; apaisez votre colère, jetez les yeux sur moi, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me pardonniez mes péchés.

Prière avant l'examen de Conscience.

J'AI marché dans les ténèbres, ô mon Dieu, parce que je n'ai point suivi Jésus-Christ qui est la véritable lumière. Ma propre malice m'a tellement aveuglé, que je ne connais point le fond de mon cœur, ni quelle est ma corruption. Que deviendrai-je, Seigneur, si vous m'abandonnez ? Hâtez-vous de me secourir : faites briller la lumière de votre visage sur votre serviteur, éclairez les yeux de mon esprit, afin que je me connaisse tel que je suis devant vous, et que je découvre toutes les plaies de mon âme au Médecin auquel vous m'adressez pour recevoir ma guérison. Faites par votre divine lumière que je connaisse la grandeur et l'énormité de mes offenses. Montrez-moi toutes les ingrattitudes dont je suis coupable envers votre infinie bonté, par l'abus que j'ai fait de votre grâce. Mais que votre ineffable lumière n'éclaire pas seulement mon esprit pour connaître mes fautes ; qu'elle échauffe encore mon cœur pour les détester.

Donnez-moi, mon Dieu, l'esprit de pénitence ; brisez la dureté de mon cœur, et faites-en sortir des larmes de componction. Mais afin que ces larmes deviennent un bain salutaire, qui rende la vie et la santé à mon âme, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me remettiez beaucoup de péchés.

J'
deur
enar
de l'
la co
du e
desti
ces
bass
dans
suis

J'
sup
just
fam
tion
pas
l'ai
ma
Je
d'e
sir
sou
ti
ton

FORMULE DE CONFESSION,

OU EXAMEN DE CONSCIENCE.

Contre Dieu.

J'AI omis par négligence dans ma Confession, j'ai accompli ma pénitence avec tiédeur ; j'ai rougi de l'Evangile ; j'ai chancelé en article de foi ; j'ai profané les termes sacrés de l'écriture, en m'en servant par vanité dans la conversation. J'ai juré par colère : j'ai vendu et travaillé les Dimanches et les Fêtes, les ai destinés aux plaisirs, en négligeant les Offices et me contentant d'entendre une Messe basse. J'ai eu des distractions volontaires dans l'Eglise, ou j'ai parlé inutilement. Je me suis dispensé du jeûne sous de légers prétextes.

Contre le prochain.

J'ai eu du mépris pour mes parens et mes supérieurs, et leur ai désobéi en des choses justes. Je n'ai pas entretenu l'union dans ma famille : j'ai scandalisé mes enfans par des actions et des discours trop libres : je ne les ai pas repris et châtiés, lorsqu'ils le méritaient, ou l'ai fait trop sévèrement. J'ai agi par caprice, et ma famille a souffert de mes emportemens. Je n'ai pas étouffé les sentimens de haine et d'envie. J'ai médi, écouté médire avec plaisir, et l'ai souffert pouvant l'empêcher. J'ai soupçonné et jugé témérairement. J'ai menti par crainte ou par complaisance. J'ai fait tort à mon prochain et ne l'ai point réparé.

Contre soi-même.

J'ai eu de la vaine gloire et de l'orgueil : j'ai désiré et recherché passionnément les richesses ; je n'ai pas rejeté assez vite des pensées deshonnêtes ; j'ai regardé avec trop d'attaché les personnes d'un autre sexe ; j'ai bu et mangé avec excès ; j'ai consommé le tenis à jouer ; enfin je m'accuse de tous les péchés que j'ai commis, dont je ne me souviens pas.

Prière après l'examen.

JE vous rends grâces, ô mon Dieu, de ce que vous m'avez fait connaître mes péchés. Mais de quoi me servira d'avoir connu mon iniquité, si je ne m'en relève pas ? Et comment m'en releverai-je sans un nouveau secours de votre grâce ! Donnez-moi ce secours, ô mon Dieu ; et achevez en moi ce que vous avez commencé. Pardonnez-moi les péchés, dont je connais que je suis coupable : pardonnez-moi les à cause de votre miséricorde, et en vue des mérites de Jésus-Christ votre fils.

PRIERES AVANT LA CONFESION.

Acte de Foi.

O MON Dieu, je crois que vous êtes de toute éternité ; que vous récompensez ceux qui vous cherchent, que vous ne rejetez point le pécheur qui revient à vous, et que vous lui faites miséricorde. Tout ce que vous avez révélé est véritable, tout ce que vous avez promis est assuré. Vous avez révélé que votre grâce justifie l'impie, et que le pécheur,

qui ne
ti et s
tion d
prom
vous
que v
versio
ces v
qui n
avec

SO
te
même
tourn
vous
Dieu,
rache
conse
m'en
êtes
ingra
qui n
donn
à vou
bre d
péch
ne d
se et

qui ne peut se convertir lui-même, est converti et sanctifié par votre grâce, et par la rédemption de Jésus-Christ votre Fils. Vous avez promis de faire miséricorde au pécheur qui vous le demanderait ; et vous nous assurez que vous ne voulez pas la mort, mais la conversion et la vie du pécheur. Je crois toutes ces vérités, et je vous demande cette Foi vive qui nous justifie et qui nous fait avoir la paix avec vous ; par Jésus-Christ notre Seigneur.

Actes d'Amour de Dieu.

SOURCE de toute justice, Dieu saint, auteur de la sainteté, et qui êtes la sainteté même, je ne puis sortir du péché qu'en me tournant vers vous, qu'en m'approchant de vous par votre amour. Je vous aime, ô mon Dieu, qui m'avez créé pour vous, qui m'avez racheté par Jésus-Christ votre Fils, qui m'avez conservé la vie durant le temps même que je m'en servais pour vous offenser ; qui ne vous êtes point lassé de mes retardemens et de mes ingratitude ; qui m'avez appelé tant de fois, qui m'avez prévenu par votre grâce, qui me donnez présentement la volonté de retourner à vous, qui êtes prêt à me remettre au nombre de vos enfans, et qui me pardonnant mes péchés, vous disposez à me donner la couronne de justice, et êtes vous-même ma récompense et mon bonheur pendant l'éternité.

EXTRAIT DU CATALOGUE DE **E. R. Fabre & Cie.**

LIVRES DE PIÉTÉ EN NOMBRE Etc.

- L'Office divin, à l'usage de Rome, 1 fort vol. in-12.*
Instructions Chrétiennes, pour les jeunes gens, in-18.
Histoire abrégée de l'Ancien et du Nouveau Testament ;
in-12.
Tableau de la Sainte Messe ; in-32, orné de figures.
Heures nouvelles, en gros caractères ; in-12.
Le Miroir des Ames ; in-12, orné de 15 figures.
Imitations de Jésus-Christ ; in-12, avec figures.
Formulaires de prières ; in-12, figures.
L'Ange conducteur ; in-12, figures.
La morale en action, par Hocquart ; in-12, figures.
Vies au Saint Sacrement, par de Ligori ; in-18.
Le Combat spirituel, par Scupoli ; in-18.
L'Office de la Semaine Sainte, ou Quinzaine de Pâques ;
in-18.
L'Ame pénitente, ou le Pensez-y-bien ; in-18.
Petit paroissien, romain ; in-24, in-18 et in-12.
idem, des dames ; in-18, figures.
Cantiques de Missions, édition de Québec ; in-18.
idem, dits de Marseille ; in-12.
La Journée du Chrétien, sanctifiée par la prière ; in-18.
Dévotion au sacré cœur de Jésus, Marie et Joseph ; in-12.
Le Manuel du Chrétien ; in-12.
Epîtres et Evangiles, pour les dimanches et fêtes de
l'année ; in-12.
Neuvaine, en l'honneur de saint François Xavier ; in-32.
La Vie des Saints, pour tous les jours de l'année ; 1 fort
vol. in-12.
-

Ils ont toujours en main un assortiment bien choisi d'images saintes
noires et coloriées.

Aussi tous les livres et fournitures nécessaires aux écoles de ce pays. —
Le tout aux prix les plus modérés.

DE

E Etc.

l. in-12.
no, in-18.
Testament ;

figures.

res.
res.

figures.
in-18.

le Pâques ;

8.
12.

n-18.
-12.
ère ; in-18.
eph ; in-12.

et fêtes de

rier ; in-32.
née ; 1 fort

images saintes
de ce pays. —

